

ȘCOALA NAȚIONALĂ DE STUDII POLITICE ȘI ADMINISTRATIVE
FACULTATEA DE ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ
Școala Doctorală în Științe Administrative

TEZĂ DE DOCTORAT

Conducător științific:

Prof. Univ. Dr. Ani MATEI

Doctorandă:

Ramona-Marcela PUICĂ

BUCUREȘTI

2021

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

SNSPA

ȘCOALA NAȚIONALĂ DE STUDII POLITICE ȘI ADMINISTRATIVE

FACULTATEA DE ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ

Școala Doctorală în Științe Administrative

**DEZVOLTAREA REGIONALĂ ȘI IMPACTUL
FONDURILOR EUROPENE ASUPRA SISTEMULUI
ADMINISTRATIV ÎN ROMÂNIA
-REZUMAT-**

Conducător științific:

Prof. Univ. Dr. Ani MATEI

Doctorandă:

Ramona-Marcela PUICĂ

BUCUREȘTI

2021

CUPRINS

INTRODUCERE	10
0.1. Actualitatea temei	10
0.2. Sinteza capitolelor	12
0.3. Ipotezele de cercetare	16
0.4. Metodologia de cercetare	17
0.5. Motivația cercetării	18
CAPITOLUL I Dezvoltarea regională, de la abordarea conceptuală la influențe europene, naționale și regionale	18
I.1. Introducere	18
I.2. Dezvoltarea regională, concept, obiective și principii	20
I.2.1. Definiții și obiective generale	24
I.2.2. Principii fundamentale, tipologii și influențe asupra mediului economic și social	26
I.3. O viziune de ansamblu asupra dezvoltării regionale la nivel european	40
I.3.1. Strategia Europa 2020, influențe și determinări	45
I.4. Prezentarea succintă a dezvoltării regionale privind evoluția și implementarea la nivel național	49
I.4.1. Analiza de ansamblu privind dezvoltarea regională în România	52
I.5. Concluzii	57
CAPITOLUL II Eficiența administrației publice, ca obiectiv al dezvoltării regionale	58
II.1. Introducere	58
II.2. Eficiența administrației publice - de la concept la operaționalizare	59
II.2.1. Cadrul normativ european privind eficiența administrației publice	64
II.2.2. Legătura dintre eficiență, eficacitate și performanță în administrația publică	66

II.5.1. Prezentarea la nivel național a Programului Operațional „Dezvoltarea Capacității Administrative”, în perioada de programare 2007-2013	96
II.5.1.1. Analiza financiară a datelor înregistrate și a progreselor realizate în urma implementării PODCA	99
II.5.1.2. Rezultatele proiectelor finanțate prin PODCA 2007-2013 până la 20 iulie 2015 și beneficiile implementării	107
II.5.2. Prezentarea la nivel național a Programului Operațional „Capacitate Administrativă”, în perioada de programare 2014-2020	111
II.5.2.1. Clasificarea proiectelor în funcție de prioritățile de dezvoltare ale administrației publice	115
II.6. Impactul programelor operaționale și consolidarea administrației publice	117
II.7. Concluzii	122
Capitolul III Competitivitatea, izvor al consolidării administrației publice și al dezvoltării regionale, la nivel european și național	123
III.1. Introducere	123
III.2. Competitivitatea, evoluții conceptuale	124
III.3. Abordări ale competitivității regionale și identificarea rolului competitivității la nivel regional	128
III.4. Modele teoretice ale competitivității regionale	131
III.5. Competitivitatea, în contextul consolidării administrației publice	132
III.5.1. Marile provocări ale consolidării administrației publice	132
III.5.2. Descrierea administrației publice, structuri de guvernare	134
III.5.3 Instrumentele utilizate pentru modernizarea administrației publice	140
III.5.4. Reorganizarea instituțională, mecanismele de piață, descentralizarea și puntea	
III.5.5. Puntea de legătură dintre administrația publică și competitivitate	145
III.6. Factorii determinanți ai competitivității regionale și identificarea unor modalități de evaluare	148
III.6.1. Analiza factorilor determinanți ai competitivității regionale	148
III.6.4. Identificarea unor modalități de evaluare a competitivității regionale	171
III.7. O abordare empirică a Indicatorului de Competitivitate Regională	175

III.8. Concluzii	178
Capitolul IV Indicatorii economici, determinanți ai competitivității regionale și ai creșterii eficienței administrative	179
IV.1. Introducere	179
IV.2. Variabilele și ipotezele de cercetare	180
IV.3. Rezultatele cercetării	200
IV.4. Concluzii	202
Capitolul V. Un cadru de interacțiune între dezvoltarea regională, competitivitatea regională și eficientizarea sistemului administrativ	203
V.1. Introducere	203
V.2. Principalele abordări în literatura de specialitate a interacțiunii dintre dezvoltarea regională, competitivitatea regională și eficientizarea sistemului administrativ	203
V.3. Competitivitatea Guvernamentală în măsurarea eficienței administrației publice	214
V.4. Indicatorii competitivității guvernamentale	232
V.4.2. Calitatea serviciilor publice prestate	235
V.4.3. Digitalizarea serviciilor publice	236
V.4.4. Furnizarea de servicii on-line	237
V.4.5. Date deschise	238
V.4.6. Un model de creștere al eficienței administrației publice	239
VI. Concluzii generale	242
VII. Bibliografie	251

CUPRINS REZUMAT

INTRODUCERE.....	7
0.1. Actualitatea temei.....	7
0.2. Sinteza capitolelor.....	8
0.3. Ipotezele și Metodologia de cercetare.....	11
CAPITOLUL I Dezvoltarea regională, de la abordarea conceptuală la influențe europene, naționale și regionale	14
I.1. Dezvoltarea regională, concept, obiective și principii	14
CAPITOLUL II Eficiența administrației publice, ca obiectiv al dezvoltării regionale.....	18
II.2. Legătura dintre eficiență, eficacitate și performanță în administrația publică	19
II.3. Direcții și programe europene pentru creșterea eficienței administrației publice	20
II.4. Impactul programelor operaționale și consolidarea administrației publice.....	22
CAPITOLUL III Competitivitatea, izvor al consolidării administrației publice și al dezvoltării regionale, la nivel european și național.....	23
III.1. Modele teoretice ale competitivității regionale.....	24
III.2. Clasamente ale regiunilor de dezvoltare în raport cu competitivitatea	24
III.3. Identificarea unor modalități de evaluare a competitivității regionale.....	27
CAPITOLUL IV Indicatorii economici, determinanți ai competitivității regionale și ai creșterii eficienței administrative	29
IV.1. Variabilele și ipotezele de cercetare.....	29
IV.2. Rezultatele cercetării.....	30
CAPITOLUL V Un cadru de interacțiune între dezvoltare regională, competitivitate regională și dezvoltarea sistemului administrativ.....	32
V.1. Competitivitatea Guvernamentală în măsurarea eficienței administrației publice.....	32
V.2. Model de creștere a eficienței administrației publice.....	35
VI. Concluzii generale	37
VII. BIBLIOGRAFIE – Articole , link-uri.....	45
VIII. ANEXE	46

INTRODUCERE

Dezvoltarea regională, reprezintă unul dintre elementele principale ale Uniunii Europene, proiectate conform unor teorii și principii amănunțit studiate, în scopul organizării, conturării și implementării unor acorduri cu influențe pozitive asupra deficiențelor de natură economică, socială și administrativă, având drept țință creșterea nivelului de trai al populației.

Noțiunea de dezvoltare, este prin definiție, un proces care prin implementarea unei metodologii sistematice și bine definite contribuie la rezolvarea unor probleme de natură socio-umană. Procesul de dezvoltare regională are ca principal scop, abordarea problemelor regionale și a măsurilor cuprinse în acțiunile de dezvoltare, realizate eficient la nivel regional, și care se concentrează pe bunele practici în susținerea și promovarea bogăției, ca parte a unei abordări integrate geografice.

Ideea de regiune este deocamdată percepută ca fiind o idee europeană, o condiție pe care atât statele membre cât și cele care doresc să adere la Uniunea Europeană trebuie să o îndeplinească pentru a putea realiza reforma administrativ-teritorială. Noțiunea de *regionalizare*, abordează regiunea ca fiind cea mai eficientă metodă de organizare a spațiului.

0.1. Actualitatea temei

Aceste două concepte, *regiune* și *dezvoltare regională* au câștigat o poziție centrală, în rapoartele guvernelor, a autorităților centrale sau locale, antrenând mecanismele și instrumentele necesare pentru a demara procesul de dezvoltare regională la standarde europene.

S-a configurat astfel, **obiectivul principal** al acestui studiu de cercetare, în identificarea aplicării principiilor privind politica de dezvoltare regională în România, a impactului generat de implementarea fondurilor europene asupra creșterii eficienței administrației publice, precum și asupra competitivității regionale. S-a urmărit documentarea liniilor fundamentale de cercetare privind evoluția conceptului de dezvoltare regională, precum și analiza literaturii de specialitate privind stadiul actual al cunoașterii în domeniu.

Astfel, în cadrul acestei cercetări pentru realizarea obiectivului principal au fost stabilite următoarele **obiective specifice**:

- Definirea conceptului de dezvoltare regională, a principiilor și modelelor de dezvoltare regională;
- Evidențierea gradului de absorbție a fondurilor europene;

- Identificarea măsurilor necesare a fi luate pentru eficientizarea sistemului administrativ;
- Analiza statistică a factorilor determinanți ai competitivității regionale;
- Analiza modului în care dezvoltarea regională influențează creșterea competitivității regionale;
- Identificarea legăturii dintre eficiență, eficacitate și performanță în administrația publică;
- Identificarea unor modalități de evaluare a competitivității regionale
- Legătura dintre dezvoltare regională, competitivitate regională și dezvoltarea sistemului administrativ;

Obiectivele cercetării au fost fundamentate și argumentate astfel încât să respecte planul de cercetare prezentat la începutul programului, și să ne conducă la înțelegerea cadrului de interacțiune dintre conceptele analizate.

Lucrarea este realizată în cinci capitole, pentru a evidenția cât mai fidel contribuția dezvoltării regionale, a competitivității regionale și guvernamentale la creșterea eficienței administrației publice, cu mențiunea că în capitolul patru al lucrării este prezentat studiul de caz.

0.2. Sinteza capitolelor

Primul capitol al lucrării începe cu o trecere în revistă a conceptului de dezvoltare regională de la abordarea la nivel de noțiune la influențe regionale, precum și cu prezentarea unei viziuni de ansamblu a etapelor de implementare a politicii de dezvoltare regională, atât la nivel european cât și la nivel național.

Abordare care rezultă din analiza dezvoltării regionale și care reprezintă totalitatea măsurilor programate și susținute de sistemul administrativ, în colaborare cu mai mulți indicatori au ca și principal scop, crearea unui cadru în care să fie garantată creșterea economică și socială, prin exploatarea eficientă a capacității regionale și locale.

Al doilea capitol al lucrării prezintă analiza conceptului de eficiență a administrației publice ca obiectiv al dezvoltării regionale, prin implementarea unor măsuri și standarde de comportament etic profesional, pentru ca mai apoi să fie adoptate un set de proceduri pentru buna funcționare a activității administrative. În cadrul acestui capitol ne dorim să realizăm o analiză a dimensiunii și efectelor atragerii de fonduri europene în perioada de programare 2007-2013, respectiv perioada 2014-2020, la nivelul celor opt regiuni de dezvoltare ale României, prin

identificarea nivelului fondurilor europene atrase și a îmbunătățirilor ce se impun a fi întreprinse asupra sistemului administrativ în aceste regiuni de dezvoltare.

O parte semnificativă a acestui capitol a fost dedicată analizei complementarității dintre Strategia Națională de Dezvoltare Regională și Strategia de Consolidare a Administrației Publice, precum și analiza datelor înregistrate privind rezultatele obținute în urma implementării PODCA și POCA având în vedere faptul că, complementaritatea este fenomenul de interacțiune între două sau mai multe politici și instrumente de finanțare care conlucrează pentru a determina un caracter nou, caracteristic, pe care niciuna din ele nu îl poate determina singură.

Cel de-al treilea capitol al lucrării analizează competitivitatea în contextul consolidării administrației publice prin identificarea rolului strategic pe care îl are competitivitatea la nivel regional, și prin ce instrumente, respectiv factori se realizează puntea de legătură între competitivitate și eficiența administrației publice. În cea de-a doua parte a acestui capitol am acordat o atenție deosebită abordării empirice privind implicațiile indicatorilor economici, respectiv guvernamentali, privind stimularea creșterii regionale.

În cadrul acestui capitol s-a creat legătura dintre primele două capitole, prin calcularea indicatorului de competitivitate regională pentru fiecare regiune de dezvoltare pe baza sub-indicatorilor economici, sociali și tehnologici, care marchează o contribuție personală în demersul identificării factorilor care influențează în mod direct competitivitatea regională .

În capitolul patru al lucrării am analizat nivelul de dezvoltare regională măsurat prin Indicele Competitivității Regionale (ICR), care a evaluat factorii determinanți ai competitivității regionale pe o perioadă de zece ani, pentru opt regiuni de dezvoltare ale României, analizând astfel „capacitatea unei regiuni de a oferi un mediu atractiv și durabil pentru firme și cetățeni, de a trăi și de a lucra”¹, precum și nivelul creșterii eficienței administrației publice măsurat prin indicatorii competitivității guvernamentale.

Astfel, am realizat un studiu cantitativ privind corelarea rezultatelor nivelului de dezvoltare regională, respectiv nivelul de trai, raportat la relația dintre Indicele Competitivității Regionale (ICR), considerat variabilă dependentă și variabilele independente, precum, PIB-ul/locuitor, cheltuielile de cercetare-dezvoltare, productivitatea muncii calculată ca rezultat al raportului dintre PIB și Total Rata de ocupare pentru categoria de vârstă 15-64 ani și ocuparea forței de muncă total

¹ European Commission, European Regional Competitiveness Index
https://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/maps/regional_competitiveness/, accesat în octombrie 2020.

(15-64 ani), precum și nivelul de creștere a eficienței sistemului administrativ, respectiv Indicatorul de Competitivitate Guvernamentală (ESA), măsurat prin sub-indicatori precum, serviciile publice digitale, dezvoltarea abilităților capitalului uman, specialiștii IT și utilizarea internetului în relațiile cu instituțiile publice, considerate variabile independente

Instrumentul metodologic ales pentru cercetare a fost programul statistic SPSS (Statistical Package for the Social Sciences), fiind unul din cele mai des utilizate programe în analiza statistică a datelor, flexibil în ceea ce privește tipurile de date acceptate, cât și în ceea ce privește modul de construire a rapoartelor. Ne dorim astfel, ca prin acest parcurs științific, atât teoretic cât și empiric, să contribuim la actuala etapă a cercetării asupra evaluării impactului pe care îl au fondurile europene, asupra competitivității regionale și asupra creșterii eficienței sistemului administrativ în România.

În capitolul cinci al lucrării am analizat principalele abordări în literatura de specialitate privind interacțiunea dintre dezvoltarea regională, competitivitate și eficientizarea administrației publice, obiectivul principal fiind acela de a identifica un cadru de interacțiune între acestea.

În acest demers am considerat oportun să identific instrumentele prin care putem măsura Competitivitatea Guvernamentală și rolul pe care îl are în consolidarea administrației publice, printr-o serie de sub-indicatori precum calitatea serviciilor publice prestate, digitalizarea serviciilor publice, furnizarea de servicii on-line și date deschise. Ulterior am propus un model de creștere a eficienței administrației publice.

În concluzie, prin acest studiu de cercetare ne dorim să răspundem la două întrebări esențiale, respectiv:

1. Contribuie dezvoltarea regională la eficientizarea administrației publice?

Eficiența în administrația publică reprezintă nu doar o legătură între resurse și producție, ci mai degrabă o corelație a rezultatelor și a responsabilităților.

Schachter, D. L. (2007) consideră eficiența ca fiind o parte integrantă în administrația publică, accentuând multitudinea analizelor făcute în studiile de specialitate. Frederickson, N. (2010) consideră că a fi „eficient și economic” reprezintă de fapt două principii fundamentale ale administrației publice deoarece „eficient” presupune ca ceea ce faci să fie la standarde înalte, iar „economic” este să realizezi acel obiectiv cu resurse financiare mici.

Rutgers M. R. și Van der Meer, H. (2010), se întorc în timp la activitatea lui Aristotel privind cunoașterea și afirmă că eficiența presupune îndeplinirea unor obiective, astfel a fost acceptată și afirmația lui Bentham, J. (1843) „în ceea ce privește contribuția la scopuri, dar nu ca o relație economică între resurse și efecte”², ci utilizată ca mijloc de comparație în contextul „creării bogăției”.

2. Contribuie dezvoltarea regională prin intermediul competitivității regionale și guvernamentale la consolidarea administrației publice?

În literatura de specialitate, abordarea competitivității s-a realizat prin acceptarea sa ca noțiune de economie în contextul dezvoltării regionale prin aplicarea principiului de competitivitate a prețurilor (Porter, M. E. 1990, Rugman, A. M. și D’Cruz, J. R. 1993) apoi, prin aplicarea perspectivei de management (Mahmoud, M. et al., 1992, Powell, C. 1992) și ulterior prin aplicarea unei perspective istorice și socio-culturale (Franke, R. H. și colab., 1991, Porter, M. E. și colab., 2001).

De asemenea s-a modificat abordarea competitivității în sensul că se agreează identificarea unor niveluri ale competitivității, începând cu competitivitatea la nivelul de firmă (Snieska, V. și Draksaite, A. 2007, Balzaravičienė, S. și Pilinkienė, V. 2012) continuând cu competitivitatea la nivel de sector (Peters, M. A. 2010, Balkytė, A. și Tvaronavičienė, M. 2010), competitivitatea la nivel regional (Sepic, D. 2005, Snieska, V. și Bruneckiene, J. 2009), competitivitatea la nivel național (Arslan, N. și Tathdil, H. 2012), precum și competitivitatea la nivel internațional (Faucheux, S. și Nicolai, I. 2011).

Competitivitatea unei regiuni, nu constă numai în competitivitatea întreprinderilor sale individuale constitutive și în interacțiunile lor, ci și în activele mai largi și în atributele sociale, economice, instituționale și publice ale regiunii.

0.3. Ipotezele și Metodologia de cercetare

Prezenta lucrare de cercetare este fundamentată pe o serie de ipoteze de cercetare, ipoteza care s-au confirmat, parțial sau total, precum și ipoteze care s-au infirmat pe parcursul cercetării.

² Bentham, J. (1843), *The works of Jeremy Bentham*, Edinburgh, W. Tait; London, p.15

Astfel, ipotezele de cercetare formulate sunt următoarele:

Ipoteza nr. 1. Există o relație pozitivă între ICR și PIB?

Testarea ipotezei a demonstrat faptul că între cele două variabile există o relație pozitivă, astfel cu cât valoarea PIB este mai mare, cu atât și indicatorul de competitivitate regională este mai mare.

Ipoteza nr. 2. Există o relație pozitivă între ICR și Productivitatea muncii?

Testarea ipotezei a demonstrat faptul că există o relație pozitivă între cele două variabile, astfel cu cât productivitatea muncii crește, cu atât va crește și indicatorul de competitivitate regională.

Ipoteza nr.3. Există o relație pozitivă între ICR și Rata de ocupare Total?

Testarea ipotezei a demonstrat faptul că această relație nu este semnificativă din punct de vedere statistic.

Ipoteza nr.4. Există o relație pozitivă între ICR și Cheltuielile de Cercetare-Dezvoltare?

Testarea acestei ipoteze a demonstrat faptul că există o relație pozitivă din punct de vedere statistic între cele două variabile, astfel cu cât cheltuielile pentru cercetare-dezvoltare sunt mai mari, cu atât și nivelul indicatorului de competitivitate regională este mai ridicat.

Ipoteza nr.5. Serviciile publice digitale influențează indicatorul de guvernare (ESA)?

Testarea ipotezei a demonstrat faptul că această relație nu este semnificativă din punct de vedere statistic, astfel că serviciile publice digitale nu influențează indicatorul de guvernare.

Ipoteza nr. 6. Dezvoltarea abilităților capitalului uman influențează indicatorul de guvernare (ESA)?

Testarea ipotezei a demonstrat faptul că această relație nu este semnificativă din punct de vedere statistic, astfel că variabila dezvoltarea abilităților capitalului uman nu influențează indicatorul de guvernare.

Ipoteza nr. 7. Specialiștii IT influențează indicatorul de guvernare ESA?

Testarea acestei ipoteze a demonstrat faptul că există o relație pozitivă între cele două variabile, astfel că variabila independentă specialiștii IT influențează indicatorul de guvernare iar modelul este semnificativ din punct de vedere statistic.

Ipoteza nr. 8. Utilizarea internetului în relațiile cu instituțiile publice influențează indicatorul de guvernare (ESA)?

Testarea acestei ipoteze a demonstrat faptul că nu există o relație pozitivă, astfel că variabila utilizarea internetului în relațiile cu instituțiile publice nu prezice indicatorul de guvernare.

Ipoteza nr. 9. Variabila PIB influențează indicatorul de guvernare (ESA)?

Testarea acestei ipoteze a demonstrat faptul că nu există o relație pozitivă din punct de vedere statistic între cele două variabile, variabila dependentă PIB nu influențează indicatorul de guvernare.

Ipoteza nr. 10. Variabila Rata de ocupare influențează indicatorul de guvernare (ESA)?

Testarea acestei ipoteze a demonstrat faptul că există o relație pozitivă din punct de vedere statistic între cele două variabile, astfel că variabila rata de ocupare prezice indicatorul de guvernare.

Ipoteza nr. 11. Variabila Productivitatea muncii influențează indicatorul de guvernare (ESA)?

Testarea acestei ipoteze a demonstrat faptul că nu există o relație pozitivă din punct de vedere statistic între cele două variabile, variabila productivitatea muncii nu influențează indicatorul de guvernare.

Ipoteza nr.12. Variabila Cheltuielile de cercetare-dezvoltare prezic indicatorul de guvernare (ESA)?

Testarea acestei ipoteze a demonstrat faptul că nu există o relație pozitivă din punct de vedere statistic între cele două variabile, astfel că variabila cheltuielile de cercetare-dezvoltare nu prezice indicatorul de guvernare.

Pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite inițial, în ceea ce privește tema abordată și pentru a testa ipotezele formulate, lucrarea s-a realizat prin utilizarea anumitor metode, respectiv, metoda bibliografică prin consultarea surselor oficiale, a surselor bibliografice și a legislației în domeniu, metoda empirică prin propunerea unui model de eficientizare a administrației publice, metoda de cercetare prin realizarea studiului de caz și metoda de analiză comparativă.

Motivația cercetării acestei teme constă în preocuparea constantă și în evoluție, privind analiza gradului de accesare a fondurilor europene de către toate regiunile de dezvoltare ale statelor membre. După aderarea la Uniunea Europeană și după o perioadă de programare încheiată, respectiv 2014-2020, perioadă în care România a beneficiat de fonduri structurale și de coeziune,

interesul la nivel politic și nu numai, este extrem de ridicat în ceea ce privește gradul de absorbție al fondurilor europene.

CAPITOLUL I Dezvoltarea regională, de la abordarea conceptuală la influențe europene, naționale și regionale

I.1. Dezvoltarea regională, concept, obiective și principii

Uniunea Europeană a luat naștere ca urmare a diverselor interacțiuni și dezacorduri existente între statele membre, confruntându-se cu decalaje regionale majore, dar și cu faptul că nu a reușit să implementeze în totalitate procesul de dezvoltare regională și să îndeplinească astfel, un mare deziderat și anume, reducerea disparităților la nivel regional.

Literatura de specialitate, scoate în evidență faptul că o mare parte a studiilor din domeniul dezvoltării regionale au avut ca punct de plecare analiza economiei la nivel instituțional, motiv pentru care au apărut și o serie de ipoteze conform cărora, un indice calitativ instituțional ridicat generează creșterea economică. De aici și convingerea că, eficientizarea instituțiilor care au influență pozitivă sau negativă asupra mediului economic și social, creează de fapt cadrul favorabil procesului de dezvoltare regională.

Implementarea măsurilor de dezvoltare regională se bazează pe câteva principii fundamentale:

- **Principiul concentrării** presupune că fondurile alocate au drept scop concentrarea pe eficientizarea măsurilor destinate regiunilor defavorizate;
- **Principiul coerenței** presupune totalitatea eforturilor necesare pentru susținerea regiunilor defavorizate;
- **Principiul parteneriatului** presupune o colaborare strânsă între Comisia Europeană și autoritățile naționale, regionale și locale, partenerii economici și sociali și alte organisme competente, precum și implicarea lor în etapele de dezvoltare regională;
- **Principiul subsidiarității** presupune responsabilitatea și asumarea acțiunilor și consecințelor individuale;
- **Principiul adiționalității**, presupune că alocarea măsurilor de susținere financiară la nivelul fiecărei regiuni implică de fapt, consolidarea eforturilor financiare.
- **Principiul cofinanțării** reprezintă gradul de sprijin financiar în derularea obiectivelor de dezvoltare regională;

➤ **Principiul de descentralizare** reprezintă asumarea anumitor măsuri la nivel central sau guvernamental la nivelul comunităților regionale.

➤ **Principiul evaluării** presupune o monitorizare atentă efectuată în timpul implementării proiectului, dar și la finalul acestuia pentru a evalua nivelul de îndeplinire a obiectivelor stabilite.

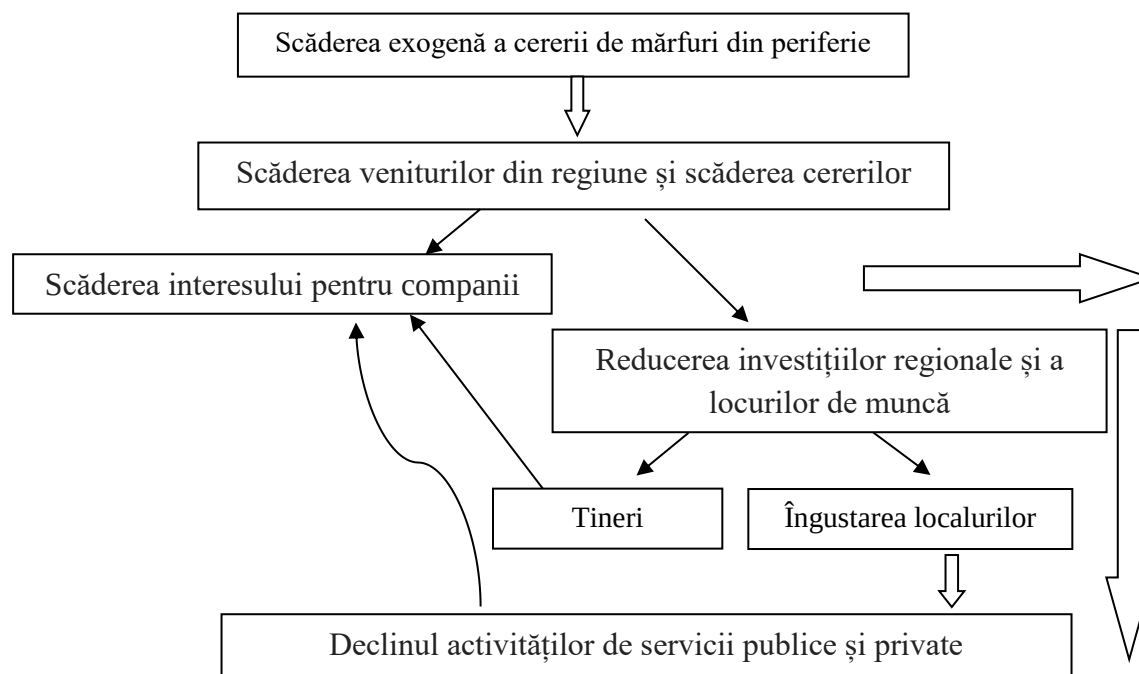
Clasificarea modele tradiționale de dezvoltare regională:

a) **Modelul polilor de creștere și dezvoltare** - prezintă etapa de polarizare și efectele rezultate asupra dezvoltării sociale și economice.

b) **Model de dezvoltare dezechilibrată** – autorul acestei teorii Hirschman, A. considera că „investiția este importantă, dar nu suficientă, fiind nevoie de tehnică complementară”³.

c) **Model de cauzalitate circulară cumulativă** –presupune faptul că economia nu se îndreaptă spre echilibru, ci invers, fiind caracteristică în principal structurilor regionale de dezvoltare. Gunnar, M.⁴ a conceput cauzalitatea circulară cumulativă ca principiu al inegalității economice, așa cum este prezentat în figura următoare:

Figura nr. 1.1. Efect negativ direct asupra regiunii

Sursa: Prașo, M., (2001), p. 328.

³ Hirschman, A. O. (1958), *The Strategy of Economic Development*, New Haven: Yale University Press.

⁴ Gunnar, M. (1957), *Economic theory and underdeveloped regions*, London, Duckworth.

Astfel, analizând teoria prezentată mai sus, se observă faptul că „în sistemele care sunt conectate reciproc, schimbarea unei variabile afectează schimbarea altele care acționează în aceeași direcție, ceea ce presupune că procesul cumulativ se extinde într-un singur flux circular și este posibil să producă efecte pozitive într-un singur loc și în același timp, și poate genera efecte negative în alt loc”. (Gunnar, M. 1957).

d) Model de dependență – a fost creat pe principiul că decât să susții o regiune de dezvoltare să depășească obstacolele de dezvoltare și să îi asiguri finanțarea, mai degrabă constituii conexiunea dintre regiunile de dezvoltare și împrejurimi,

e) Modelul bazei de export – a fost conceput în perioada 1964-1968, principiile acestei teorii se concentrează pe factorii pieței externe care generează exportul, considerat pârghie de demarare a procesului de dezvoltare.

f) Modelul specialității de producție – această teorie evidențiază factorii reprezentativi care influențează în mod pozitiv procesul de specializare.

Sintetizând, modelele clasice de dezvoltare regională obținem o scurtă prezentare a acestora, însoțită și de caracteristicile aferente, astfel:

Tabel nr. 1.

Modele clasice de dezvoltare regională	Caracteristici ale modelelor clasice de dezvoltare regională
➤ dezvoltarea polarizată spațial;	non-uniformă, apare în diferite momente și locuri
➤ dezvoltarea integrată;	rezultatele obținute de la un sistem de valori general acceptat, atât de către instituții cât și de către comunități
➤ dezvoltarea durabilă;	pentru creșterea unei zone, este necesară alegerea celui mai bun mod posibil de a îndeplini nevoile colective
- eco-dezvoltarea;	adoaptă cerințele mediului natural, cu scopul de a păstra capacitatea naturii de a se regenera
➤ dezvoltarea neo-clasică;	are tendința de a uniformiza nivelurile de dezvoltare între regiuni, ca urmare a mobilității factorilor de creștere
➤ dezvoltarea post-Keynsiană;	disproporție regională din cauză că cele mai dezvoltate regiuni sunt supuse unei dezvoltări dinamice
➤ dezvoltarea endogenă;	evoluția de jos în sus, inspirată din dependența potențialului inerent al unei regiuni.

Sursa: prelucrarea proprie a datelor

Dinu, M. afirma că „nu există un model universal de urmat în ceea ce privește dezvoltarea, ci numai modele alternative instituțional specifice, date de timpul istoric, de spațiul geografic sau de starea de fapt a lucrurilor din diverse țări”⁵.

Principalele obiective care trebuie să acopere problematica cu care se confruntă unitățile administrativ-teritoriale și fiecare regiune de dezvoltare în parte, sunt următoarele:

- reducerea dezechilibrelor regionale existente;
- înlăturarea barierelor birocratice pentru a facilita accesul la Fondurile Europene;
- adaptarea politicilor la nivel regional prin susținerea acțiunilor de valorificare a resurselor regionale și locale;
- sprijinirea și promovarea cooperării inter-regionale, interne și internaționale în vederea dezvoltării economice.

Însă, politica de dezvoltare regională în România trebuie să stabilească și să implementeze măsuri pentru dezvoltarea fiecărei regiuni de dezvoltare în parte, în concordanță cu măsurile stabilite la nivel național. Conform acestor obiective, s-au stabilit principiile strategice, după cum sunt prezentate în tabelul următor:

Tabel nr. 1.4. Principiile strategice

Principii strategice stabilite la nivel național	Principii strategice stabilite la nivel local
➤ promovarea instrumentelor economiei de piață la nivelul regiunilor de dezvoltare;	➤ reducerea disparităților regionale;
➤ dezvoltarea echitabilă a teritoriului;	➤ corelarea inițiativelor de dezvoltare regională cu prioritățile naționale și orientările Uniunii Europene;
➤ susținerea regiunilor de a se dezvolta la nivel instituțional, economic, financiar și decizional;	➤ susținerea politicilor diferențiate în funcție de specificațiile locale;
➤ promovarea principiilor dezvoltării durabile;	
➤ egalitatea de șanse privind accesul la informare, cercetare-dezvoltare, educație și formare continuă;	

Sursa: adaptarea proprie a datelor

⁵ Dinu, M., (2006), *Ieșirea din alternativă*, Economie teoretică și aplicată, Academia de Studii Economice, București, p. 97.

CAPITOLUL II Eficiența administrației publice, ca obiectiv al dezvoltării regionale

Eficiența administrației publice se măsoară prin calitatea furnizării serviciilor publice și a gradului de mulțumire a cetățenilor, având în vedere faptul că pentru a fi considerată eficientă o instituție, este nevoie ca și salariații săi să fie eficienți.

Prin eficiență a administrației publice, conceptual vorbind, se înțelege că „nu există o reglementare legislativă adoptată unitar de toate statele membre ale Uniunii Europene pentru asigurarea eficienței în administrația publică, definită de Carta europeană a drepturilor omului”⁶.

Astfel, literatura de specialitate a identificat mai multe forme ale eficienței în administrația publică și a realizat următoarea clasificare:

- **Eficiența productivă** - „[...] producerea de bunuri și servicii cu cel mai mic cost” - poate fi găsită pe frontiera posibilităților de producție care implică obținerea unei cantități mai mari de bunuri prin diminuarea cantității altuia”⁷;
- **Eficiența tehnică** - „A spune că firma este eficientă, presupune că produce maxim din cantitatea minimă de inputuri, cum ar fi forța de muncă, capitalul și tehnologia”⁸.
- **Eficiența alocativă** - constă în raportul cost/beneficiu și este fundamentată pe distribuirea echitabilă a bunurilor și serviciilor destinate satisfacerii nevoilor consumatorilor.

II.1.Cadrul normativ european privind eficiența administrației publice

Conceptul de administrație publică europeană aduce în prim plan o nouă problemă care provine din relația dintre tradițional și modern, context în care putem afirma că administrația publică europeană este un „concept atipic într-o abordare tradițională a administrației publice”⁹.

La nivelul Uniunii Europene au fost identificate trei reforme importante în domeniul administrației publice, astfel:

- **O primă reformă** prezintă implementarea structurilor în stil Weberian, transformând sistemul patrimonial într-o administrație modernă, cu reguli și proceduri transparente;

⁶ Tizziano, A. (2011), *Protection of fundamental rights: the main contribution of the European Court of Justice on the constitutional evolution of the EU*, Romanian Journal of European Law, No. 6, pp. 28-41.

⁷ Pettinger, T. (2017), *Productive vs allocative efficiency*, Economics Help, <http://www.economicshelp.org/blog/2412/economics/productive-vs-allocative-efficiency>, accesat în mai 2019.

⁸ Idem (2017), *Technical Efficiency Definition*, September 28 2017, Economics Help, <http://www.economicshelp.org/blog/glossary/technical-efficiency/>, accesat în iunie 2018.

⁹ Matei, L., (ed) (2005), *European Administration Contemporary Concepts and Approaches*, The Economica Publishing House, Bucharest, Romania, p.11.

➤ **A doua reformă** a administrației publice, cunoscută sub denumirea de noul management public, ne atrage atenția în mod deosebit asupra introducerii unui mecanism de piață și al unui circuit de gestionare a activităților în sectorul public;

➤ **A treia reformă** a administrației publice unește elementele modelului de administrație publică weberian cu modelul noului management public, fiind o încercare de a remedia aspecte precum imparțialitatea, legalitatea sau neutralitatea weberiană cu instrumentele specifice noului management public.

Toate aceste reforme ale administrației publice interacționează la rândul lor cu cultura administrativă și sistemul administrativ la nivelul Uniunii Europene, caracteristica comună fiind o eterogenitate substanțială a întregului set de reforme realizate.

II.2. Legătura dintre eficiență, eficacitate și performanță în administrația publică

Eficiența administrației publice poate fi evaluată în funcție de rezultatele obținute comparativ cu resursele folosite, în timp ce eficacitatea măsoară cheltuielile angajate, resursele și rezultatele previzionate a fi obținute.

Măsurarea performanței sectorului public, în concepția autorilor, implică luarea în considerare a distincției dintre: mijloacele utilizate (intrări), procesul (debitul), produsul (ieșirea) și efectul obținut (rezultat). Astfel, evaluarea performanței poate fi realizată prin următoarele categorii de măsurători¹⁰:

✓ măsurarea economiei resurselor, care poate fi determinată prin compararea prețului de achiziție al intrărilor cu valoarea desemnată;

✓ măsurarea costurilor, care presupune măsurarea în expresia monetară a consumului de resurse pentru a furniza un anumit produs sau serviciu;

✓ măsurarea eficienței, care i-a în considerare rezultatul obținut în raport cu resursele utilizate și dacă se obțin rezultate maxime cu un nivel dat de resurse sau dacă folosește resursele minime pentru un anumit nivel al rezultatului;

✓ măsurarea eficienței, care este cuantificată prin raportul dintre rezultatul real și nivelul așteptat.

¹⁰ Profiroiu, M., Profiroiu, A. (2007), *Cadrul de analiză a performanțelor sectorului public*, Economie teoretică și aplicată, pp. 44-47.

✓ măsurarea calității serviciilor, care este concepută pentru a urmări gradul în care produsul/serviciul public satisface cerințele cetățenilor;

✓ măsurarea performanței financiare;

✓ măsurarea performanței generale.

Pentru o administrație publică eficientă, transparentă, competitivă și debirocratizată este necesar să utilizăm într-un procent cât mai mare fondurile europene puse la dispoziție de Comisia Europeană pe acest domeniu de activitate.

II.3. Direcții și programe europene pentru creșterea eficienței administrației publice

Administrația publică din România necesită o modificare radicală pentru oferirea unor servicii publice calitative și eficiente și pentru asimilarea valorilor din administrația publică europeană.

Astfel, ca și puncte tari a fost identificat succesul programului de reformare implementat până acum, punctele slabe reprezintă motivația pentru procesul de reformare din perioada următoare iar oportunitățile identificate prin factori ai mediului exterior care susțin procesul de reformă și amenințările identificate cu mecanismele de oprire a acestui proces, am putea considera că împreună oportunitățile și amenințările reflectă influența mediului extern asupra serviciului public.

Tabel nr. 2.16. Analiza SWOT a administrației publice din România

Puncte Tari	Puncte Slabe
- implementarea unui cadru legal adecvat funcției publice actuale; - clarificarea sistemului de management financiar al serviciilor publice; - implementarea standardelor de costuri, ca metodă de evaluare a calității anumitor servicii.	- cunoaștere limitată a managementului personalului care desfășoară activități în cadrul serviciilor publice; - transferul de competențe cu alocarea deficitară a resurselor financiare; - lipsa sistemelor de monitorizare (standarde de cost) ale activității anumitor servicii publice de importanță majoră, cum ar fi serviciul de evidență a populației.
Oportunități	Amenințări
- inițiativa Uniunii Europene pentru dezvoltarea capacității administrative pentru	- rezistența la schimbare a actorilor principali implicați în desfășurarea activității serviciilor publice;

perioada 2014 - 2020, având ca rezultat o creștere economică; - posibilitatea dezvoltării serviciilor publice și implicit a depășirii dificultăților acestora, prin utilizarea fondurilor europene.	- capacitatea încă mică de absorbție a fondurilor europene, ceea ce duce la o dezvoltare deficitară în domeniile în care se remarcă aceste aspecte; - motivația inferioară a personalului care lucrează în aceste servicii publice.
--	--

Sursa: Matei, A. Gaița, C. (2014)

De-a lungul timpului, România și-a manifestat preocuparea pentru modernizarea administrației publice prin orientarea atenției către cetățeni, prin reducerea timpului pentru prestarea serviciilor, prin implementarea standardelor de cost și de calitate în domeniile esențiale de activitate, precum educație sau asistență socială.

Tabel nr. 2.17. Imagine de ansamblu a Strategiilor Naționale privind eficiența administrației publice

Strategii naționale	Viziune	Obiective	Direcții de acțiune
„Strategia pentru o mai bună reglementare 2014-2020”¹¹	Politicile privind mai buna guvernare constituie o componentă a modernizării administrației publice, asigurând premisele unei dezvoltări socio- economice durabile.	✓ actualizarea tehnicilor și pârghiilor de punere în aplicare a măsurilor adoptate.	✓ descentralizarea administrației publice; ✓ reforma funcției publice;
„Strategia pentru consolidarea administrației publice”	O administrație care simplifică și consolidează instituții și mecanisme și noi abordări; O administrație publică orientate spre beneficiarii de servicii publice.	✓ implementarea unui management performant; ✓ debirocratizare; ✓ asigurarea calității și accesului la servicii publice;	✓ remediarea deficiențelor structurale; ✓ obligația de a îndeplini obiectivele asumate prin Strategia Europa 2020;
„Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar 2015-2020”	Modernizarea sistemului judiciar prin implementarea unui management strategic, utilizarea eficientă a resurselor, precum și soluții inovatoare de	✓ îndeplinirea unui act de justiție eficient și accesibil cu respectarea drepturilor și	✓ implementarea unor măsuri privind îmbunătățirea

¹¹ Strategia de Comunicare pentru Instrumentele Structurale 2014-2020, http://poca.ro/wp-content/uploads/2016/04/Strategia_comunicare_IS_2014-2020.pdf, accesat în septembrie 2020.

	creștere a performanței și accesibilității;	obligațiilor fundamentale ale omului.	legislației în domeniul juridic.
„Planul integrat privind reducerea sarcinilor sistemului administrativ”	Trasarea cadrului privind îndeplinirea obiectivelor principale cuprinse în SCAP 2014-2020, în special redirecționarea sistemului administrativ către beneficiari;	✓ adoptarea măsurilor care prevăd implementarea soluțiilor de e-guvernare.	✓ stare civilă, cetățenie; ✓ relații fiscale; ✓ proprietate; ✓ educație; ✓ sănătate;

Sursa: adaptare proprie a datelor

Așadar, obiectivul principal al strategiilor prezentate în tabelul de mai sus, constă în crearea unor instituții publice stabile și previzibile, dar capabile să reziste numeroaselor provocări ale societății, care să fie transparente, și să promoveze îmbunătățirea serviciilor publice.

II.4. Impactul programelor operaționale și consolidarea administrației publice

După aderarea României la Uniunea Europeană, principala preocupare a statelor membre a fost legată de capacitatea de adoptare a măsurilor menite să favorizeze dezvoltarea economică și administrativă a țării, succesul fiind asociat de cele mai multe ori cu impactul pe care implementarea programelor operaționale regionale îl are asupra dezvoltării regionale.

În urma cercetărilor efectuate, Dall’erba, S. și Le Gallo, J. (2007) au observat faptul că din multitudinea de studii care au avut ca subiect de cercetare politicile de dezvoltare regională, doar câteva au avut o abordare globală, respectiv au utilizat în mod unitar același coeficient pentru eșantionul privind măsurarea fondurilor structurale.

Fotheringham, A. și colab. (2004) susțineau ideea potrivit căreia este benefică o oscilație geografică a coeficienților agreeți, ținând cont de faptul că astfel pot fi acoperite disparitățile geografice și efectele asupra programelor operaționale regionale, în detrimentul utilizării unui coeficient global care să fie reprezentativ doar pentru anumite regiuni.

Se impune așadar analiza a două abordări teoretice, respectiv teoria creșterii neoclasice, care consideră fondurile structurale și implicit investițiile, care pot fi realizate prin accesarea fondurilor europene, ca fiind o modalitate certă de creștere a veniturilor, atâta timp cât produsul marginal scade, iar rata de dezvoltare regională crește.

Însă, în opoziție cu această teorie este teoria creșterii endogene care consideră că investițiile stimulează creșterea produsului marginal și al capitalului, dar, pentru a evidenția impactul

programelor operaționale asupra creșterii și dezvoltării trebuie înțeles faptul că progresele făcute în domeniul infrastructurii nu constituie neapărat un instrument prin care se poate promova dezvoltarea regională.

În consecință, impactul fondurilor europene asupra creșterii și dezvoltării regionale a fost eronat perceput, din două perspective, respectiv, prima era legată de convingerea că orice investiție publică generează obligatoriu creșterea și dezvoltarea regiunii și a doua perspectivă era asociată cu convingerea că multitudinea de studii realizate sunt garanția faptului că ele măsoară în mod realist impactul fondurilor europene accesate.

Impactul accesării fondurilor europene se reflectă în progresele obținute și sunt de natură economică și aici ne referim la reforma administrației publice, respectiv un impact științific având în vedere rezultatele proiectelor privind elaborarea unor ghiduri de bună practică, manuale, strategii, planuri de măsuri, broșuri sau metodologii de lucru.

Așadar este necesară modernizarea întregului sistem administrativ și implementarea unui nou sistem bazat pe reguli și proceduri care susțin promovarea unor practici eficiente, etice și echitabile de management, pe dezvoltarea inovației, pe digitalizarea sistemului, pe utilizarea eficientă, eficace și economică a resurselor umane și financiare.

CAPITOLUL III Competitivitatea, izvor al consolidării administrației publice și al dezvoltării regionale, la nivel european și național

Competitivitatea, este un subiect foarte des analizat de către mediile științifice, politice și economice care au numeroase opinii în ceea ce privește dezvoltarea conceptului la nivelul firmelor, al industriilor, al exporturilor, schimburilor internaționale sau al locațiilor, cu conexiuni în teoria clusterelor lui M. Porter, în teoriile noii geografii economice și ale economiei regionale din lucrările lui Krugman, P. „Importanța, care se acordă problemei competitivității poate fi explicată și de integrarea economică și globalizarea din ce în ce mai accentuate, procese economice susținute și accelerate doar printr-o creștere constantă a forței concurențiale a tuturor entităților economice a unei țări, ca și a acesteia însăși”¹².

¹² Pelinescu, E., Iordan, M., Chilian, M. și Simionescu, M., (2016), *Competitivitatea- Competitivitatea regională în România*, Editura Universitară.

III.1. Modele teoretice ale competitivității regionale

Un model al competitivității regionale reprezintă pentru agenții economici abilitatea de a vinde produse și servicii pe o anumită piață, fiind o trăsătură esențială necesară prosperității și dezvoltării unei comunități.

O economie mai competitivă ar îmbunătăți poziția țării noastre pe scena economică mondială, cu atât mai mult cu cât viitorul României nu depinde doar de performanța economică a companiilor multinaționale mari prezente aici, ci și de succesul întreprinderilor mici și mijlocii capabile să concureze pe plan local și internațional și să genereze o clasă de mijloc solidă, dotată cu mijloacele necesare pentru a se proteja împotriva efectelor inerente ale ciclurilor de dezvoltare și recesiune, caracteristice sistemelor capitaliste.

Analizând modelele de competitivitate, constatăm faptul că ele însumează informații referitoare la factorii determinanți ai creșterii economice la nivel regional, a factorilor de producție și a poziției geografice, astfel:

- ✓ modele de creștere neoclasică - evidențiază nevoile pieței forței de muncă;
- ✓ modele de creștere endogenă – promovează ideea potrivit căreia inovația poate produce rezultate concrete;
- ✓ modele de analiză a factorilor de producție la nivel local și regional –însumează acțiunile întreprinse pentru dezvoltarea socio-economică;

Un alt model de competitivitate regională este modul competitivității în funcție de cheltuieli, precum evaluarea cheltuielilor cu factorii de producție la nivel regional. Măsurarea competitivității unei regiuni de dezvoltare implică în fapt, o adevărată testare a competențelor, abilităților în alegerea celor mai eficienți indicatori.

III.2. Clasamente ale regiunilor de dezvoltare în raport cu competitivitatea

Unele regiuni de dezvoltare, care sunt și capitală sunt înconjurate în mod constant de regiuni competitive, indicând în acest fel prezența unor efecte de contagiune, însă, în multe alte state membre ale Uniunii Europene regiunile limitrofe sunt mult mai puțin competitive.

Tabel nr. 3.30. Clasamentul celor zece cele mai competitive regiuni de dezvoltare

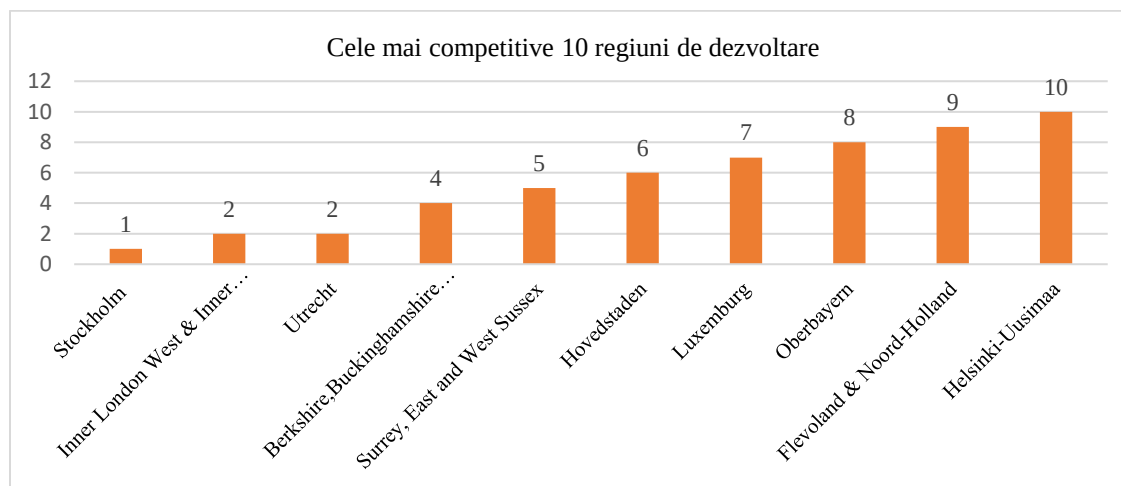
Nr. crt.	Țara	Regiunea de dezvoltare	Punctajul (0-100)	Locul
1.	Suedia	Stockholm	100.0	1
2.	Regatul Unit	Inner London West & Inner London East & Outer London East-North-East & Outer London South & Outer London West North West & Bedfordshire/ Hertfordshire & Essex	99.1	2
3.	Olanda	Utrecht	99.0	2
4.	Regatul Unit	Berkshire,Buckinghamshire and Oxfordshire	98.6	4
5.	Regatul Unit	Surrey, East and West Sussex	98.4	5
6.	Danemarca	Hovedstaden	97.8	6
7.	Luxemburg	Luxemburg	94.4	7
8.	Germania	Oberbayern	94.2	8
9.	Olanda	Flevoland & Noord-Holland	93.2	9
10.	Finlanda	Helsinki-Uusimaa	92.3	10

Sursa: The EU Regional Competitiveness Index (2019)

*Gradul egal este atribuit regiunilor a căror diferență de scor pe scara 0-100 este sub sau egală cu 0,1

Grafic, situația celor mai competitive zece regiuni de dezvoltare este prezentată în figura următoare:

Figura nr. 3.17.

Sursa: prelucrare proprie a datelor

Pe prima poziție este regiunea Stockholm, urmată de Utrecht și Londra împărțind a doua poziție. Însă, majoritatea regiunilor de top sunt fie capitale, fie mari zone metropolitane al căror avantaj constă în conectivitatea activităților economice și a capitalului uman specializat, la motoarele de creștere și competitivitate.

La polul opus, se regăsesc cinci regiuni de dezvoltare grecești, o regiune de dezvoltare românească, o regiune de dezvoltare bulgărească și un oraș spaniol autonom, Melilla, situat pe coasta de nord a Africii plus regiunile ultra-periferice franceze Mayotte și Guyane.

Londra și zonele sale periferice include șapte regiuni de dezvoltare de nivel NUTS 2 și este în top zece cele mai competitive regiuni, în timp ce pentru prima dată de la publicarea raportului indicele competitivității regionale, regiunea olandeză Utrecht, nu este cea mai competitivă, însă, este pe locul al doilea împreună cu regiunea britanică Bedfordshire/Hertfordshire & Essex.

La polul opus, se află regiunile de dezvoltare din Grecia și România, câte o regiune de dezvoltare din Bulgaria și Spania și două regiuni din Franța, respectiv, Mayotte și Guyane care este o regiune ultra-periferică. După cum s-a menționat în articolul 174 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene¹³, regiunile ultra-periferice au caracteristici specifice, motiv pentru care nu toate sunt incluse în indicele competitivității regionale, și nu ar trebui luate în considerare atunci când se analizează rezultatele regiunilor ultra-periferice și nici comparate cu alte regiuni.

Tabel nr. 3.31. Clasamentul celor zece cele mai necompetitive regiuni de dezvoltare

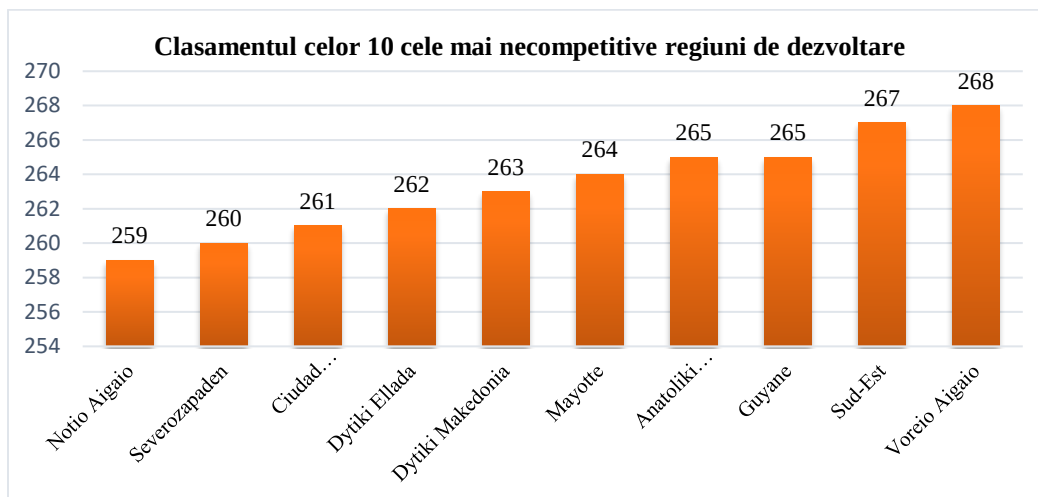
Nr.crt.	Țara	Regiuni de dezvoltare	Punctajul (0-100)	Locul
1.	Grecia	Notio Aigaio	7.9	259
2.	Bulgaria	Severozapaden	7.6	260
3.	Spania	Ciudad Autonoma de Melilla	6,7	261
4.	Grecia	Dytiki Ellada	6.5	262
5.	Grecia	Dytiki Makedonia	6.1	263
6.	Franța	Mayotte	5.8	264
7.	Grecia	Anatoliki Makedonia,Thraki	5.7	265
8.	Franța	Guyane	5.6	265
9.	România	Sud-Est	5.3	267
10.	Grecia	Voreio Aigaio	0.00	268

Sursa: The EU Regional Competitiveness Index (2019)

¹³Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, (2012), http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2bf140bf-a3f8-4ab2-b506-fd71826e6da6.0001.02/DOC_2&format=PDF

În graficul de mai jos este prezentat situația privind evoluția celor mai necompetitive regiuni de dezvoltare, astfel:

Figura nr. 3.18.

Sursa: prelucrare proprie a datelor

Așadar, regiunile capitală, tind să fie cele mai competitive regiuni din țara lor, diferența dintre regiunea capitală și alte regiuni de dezvoltare este mare în unele țări, precum România, Grecia, Bulgaria și Franța.

Aceste țări, sunt caracterizate printr-un nivel ridicat de variabilitate în interiorul țării rezultând un decalaj mare între regiunea capitală și restul țării, decalaj considerat un motiv de îngrijorare deoarece pune mare presiune asupra regiunii capitală, în timp ce aceasta poate lăsa o parte din resursele sale în alte regiuni sub-utilizate. Sunt situații în care diferența dintre regiunea capitală și a doua cea mai performantă regiune este relativ mică, dar cu toate acestea, un mic decalaj între regiunea capitală și alte regiuni nu înseamnă că întreaga țară funcționează bine.

III.3. Identificarea unor modalități de evaluare a competitivității regionale

Având în vedere faptul că, relevanți sunt doar acei indicatori pentru care există date disponibile pentru România și care reflectă concret caracteristicile competitivității regionale, astfel că am utilizat următoarele categorii de indicatorii și sub-indicatorii: **indicatori economici**, respectiv, mediul economic și reforma economică, **indicatori sociali**, respectiv ocuparea forței de muncă și coeziunea socială și **indicatorii tehnologici**, respectiv inovare și cercetare.

Potrivit lui Duran, M. și Giorno, C. indicatorii prin care se poate măsura competitivitatea trebuie să îndeplinească următoarele condiții „să acopere toate sectoarele expuse competiției, să cuprindă toate piețele deschise competiției și să fie construiți din date care să fie comparabile internațional”¹⁴.

Alegerea unei metode de evaluare a competitivității regionale presupune în primul rând, stabilirea obiectivului și analiza avantajelor și dezavantajelor, astfel, dacă obiectivul este de a identifica factorii care influențează competitivitatea regională, atunci metoda prin care se realizează un clasament este foarte ușor de aplicat deoarece permite realizarea de comparații între regiuni, pentru a vedea care este cea mai competitivă regiune în funcție de resursele regionale, eficiența utilizării lor și influența asupra mediului socio-economic și totodată, care regiune este cea mai puțin competitivă.

Astfel, indicatorii au fost grupați în trei mari categorii, respectiv, sub-indicatori economici, sub-indicatori sociali și sub-indicatori tehnologici, pe care i-am calculat după formula propusă de Grupul de Economie Aplicată (GEA)¹⁵:

Tabel nr. 3.36. INDICATORUL DE COMPETITIVITATE REGIONALĂ 2012-2018

ICR = (40*IE + 30*IS + 30*IT)/100							
Regiuni de dezvoltare	Anul 2012	Anul 2013	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017	Anul 2018
Regiunea Nord -Vest	38	37	38	38	37	37	33
Regiunea Centru	34	35	35	36	37	36	30
Regiunea Nord - Est	36	37	36	36	36	36	32
Regiunea Sud-Est	34	33	32	33	33	32	29
Regiunea București - Ilfov	48	49	49	49	50	50	37
Regiunea Sud - Muntenia	44	49	49	44	49	50	42
Regiunea Sud -Vest - Oltenia	34	34	35	33	33	33	30
Regiunea Vest	36	36	36	37	36	35	31

Sursa: prelucrarea proprie a datelor culese de pe site ul <http://statistici.insse.ro/shop/?page=ipc1>

¹⁴Duran, M., Giorno, C. (1987), *Indicators of international Competitiveness: Conceptual aspects and evaluation*, OECD Economic Studies N-9, pp. 149-150.

¹⁵ *Manualul de evaluare a competitivității regionale*, (2017), realizat în cadrul proiectului GOF Romania - Building Regional Assessment Capacity in Line with the Lisbon Agenda, București.

Am folosit o metodă pentru a interpreta valoarea procentuală a indicelui de competitivitate regională, astfel: 0 - 33% - mic; 34 - 66% - moderat; 67 - 100% - bun.

Analizând datele din tabelul de mai sus, observăm că doar la șase dintre cele opt regiuni de dezvoltare, ICR are un nivel mic de până în 38% în perioada 2012-2018 și doar pentru două regiuni de dezvoltare, valoarea ICR este de 50%, respectiv Regiunea București –Ilfov în anii 2016 și 2017, precum și Regiunea Sud-Muntenia în anul 2017, ceea ce reflectă un nivel moderat al ICR.

CAPITOLUL IV Indicatorii economici, determinanți ai competitivității regionale și ai creșterii eficienței administrative

Există opinii diferite cu privire la măsurarea competitivității regionale, iar studiile naționale accentuează relevanța indicatorilor propuși de Grupul de Economie Aplicată (2007), respectiv indicatorii economici, sociali și tehnologici pe care i-am determinat în capitolul anterior, unde am calculat și Indicatorul Competitivității Regionale (ICR).

Astfel, în cadrul acestui capitol am selectat patru indicatori economici pe care i-am considerat eligibili cu competitivitatea regională, am colectat datele din Anuarul statistic regional pentru fiecare dintre cele opt regiuni de dezvoltare, pentru perioada de referință 2009–2018, apoi am selectat alți patru indicatori, caracteristici sistemului administrativ, pentru perioada de referință 2016-2019, pentru a vedea în ce măsură fiecare din acești indicatori influențează creșterea eficienței sistemului administrativ.

Conceptul privind nivelul de dezvoltare regională este cumva echivalent în percepția cetățenilor cu nivelul de trai, ceea ce este destul de greu de definit, de explicat și de argumentat deoarece o mare parte a populației s-ar încadra la un nivel de trai scăzut, însă, în contextul raportării la nivelul PIB-ului pe cap de locuitor, lucrurile ar putea sta diferit.

IV.1. Variabilele și ipotezele de cercetare

Prezentă cercetare s-a realizat prin metoda de colectare a datelor, astfel am selectat cei mai reprezentativi indicatori economici și guvernamentali, având în vedere în primul rând disponibilitatea la nivel regional a datelor statistice necesare, iar ulterior aceștia au făcut obiectul analizei constatărilor folosind analiza statistică descriptivă precum medie, deviație standard,

corelațiile Spearman, utilizate pentru măsurarea normalității distribuției variabilelor, a direcțiilor în care evoluează indicatorii supuși analizei.

Așadar vom analiza legătura și modul în care se influențează următoarele variabile independente, PIB/locuitor, Productivitatea muncii, Rata de ocupare Total și Cheltuielile de cercetare-dezvoltare și variabila dependentă (ICR) - Indicatorul Competitivității Regionale, precum și variabilele independente Specialiștii IT, Servicii publice digitale, Dezvoltarea abilităților capitalului uman, Utilizarea internetului în relațiile cu instituțiile publice și variabila dependentă (ESA) - Eficiența Sistemului Administrativ. De asemenea, studiul a urmărit dacă modificările survenite asupra variabilelor independente influențează în mod pozitiv sau negativ variabila dependentă, și ulterior variabilele independente au fost folosite pentru a testa ipotezele formulate.

IV.2. Rezultatele cercetării

Analizând rezultatele obținute în urma testelor efectuate în programul statistic SPSS, putem concluziona pentru fiecare ipoteză în parte, următoarele:

Tabel nr. 4.18.

Nr. Ipoteză	Ipotezele formulate	Rezultate teste
Ipoteza nr. 1	Există o relație pozitivă între ICR și PIB ?	Relația este pozitivă
Ipoteza nr. 2	Există o relație pozitivă între ICR și Productivitatea muncii ?	Relație pozitivă
Ipoteza nr. 3	Există o relație pozitivă între ICR și Rata de ocupare Total ?	Relație nesemnificativă
Ipoteza nr. 4	Există o relație pozitivă între ICR și Cheltuielile de Cercetare-Dezvoltare ?	Relația este pozitivă
Ipoteza nr. 5	Serviciile publice digitale influențează indicatorul de guvernare (ESA)?	Relația nu este pozitivă
Ipoteza nr. 6	Dezvoltarea abilităților capitalului uman influențează indicatorul de guvernare (ESA)?	Relația nu este pozitivă
Ipoteza nr. 7	Specialiștii IT influențează indicatorul de guvernare (ESA)?	Relația este pozitivă
Ipoteza nr. 8	Utilizarea internetului în relațiile cu instituțiile publice influențează indicatorul de guvernare (ESA)?	Relația nu este pozitivă

Ipoteza nr. 9	Variabila PIB influențează indicatorul de guvernare (ESA)?	Relația nu este pozitivă
Ipoteza nr. 10	Variabila Rata de ocupare influențează indicatorul de guvernare (ESA)?	Relația este pozitivă
Ipoteza nr. 11	Variabila Productivitatea muncii influențează indicatorul de guvernare (ESA)?	Relația nu este pozitivă
Ipoteza nr. 12	Variabila Cheltuielile de cercetare-dezvoltare prezic indicatorul de guvernare (ESA)?	Relația nu este pozitivă

Sursa: rezultate obținute prin prelucrarea datelor în SPSS

Deși, este cunoscut faptul că indicatorii competitivității regionale și disparitățile regionale, sunt abordate în mod diferit, în același timp se evidențiază și faptul că absorbția fondurilor europene într-un procent cât mai mare, are impact pozitiv în primul rând asupra competitivității regionale și apoi asupra indicatorilor economici și sociali.

Examinând relația dintre Indicatorul Competitivității Regionale - ICR și PIB, s-a dovedit că există o corelație pozitivă între cele două variabile, ceea ce înseamnă că atragerea unui procent cât mai mare de fonduri europene generează creșterea PIB-ului, care influențează pozitiv ICR-ul. Analizând relația dintre indicatorul competitivității regionale ICR și productivitatea muncii, testele au demonstrat că există o corelație pozitivă între cele două variabile, datorită faptului că unul dintre obiectivele fondurilor structurale este scăderea șomajului, care poate fi obținut indirect printr-o creștere a productivității.

Însă, ținând cont de faptul că în ultima perioadă, indicatorul productivitatea muncii a înregistrat o scădere pentru toate regiunile de dezvoltare din România și că reducerea programului de lucru ar putea influența în mod negativ indicatorul ocupării forței de muncă, o atenție sporită trebuie acordată absorbției fondurilor europene.

Analizând relația dintre Indicatorul de Competitivitate Regională ICR și Rata de ocupare, testele au demonstrat faptul că nu există o corelație semnificativ pozitivă între cele două variabile, ceea ce înseamnă că datele nu sunt semnificative. Situația ideală este cea în care rezultatele sunt semnificative, chiar dacă un procent din cheltuielile Uniunii Europene au drept țință reducerea disparităților în sectorul ocupării forței de muncă. Diminuarea ratei șomajului, încurajarea investițiilor, creșterea gradului de ocupare, sunt câțiva factori care generează creșterea economică.

În mod similar, și în cazul relației dintre Indicatorul de Competitivitate Regională ICR și Cheltuielile de cercetare dezvoltare, testele au demonstrat că există o corelație semnificativ

pozitivă între cele două variabile, deși regiunile de dezvoltare nu au investit foarte mult în inovație și oferă un număr limitat de locuri de muncă în acest domeniu, din cauza cerințelor tehnice avansate. Acest aspect accentuează importanța absorbției fondurilor europene și în acest domeniu de activitate, pentru a asigura o dezvoltare durabilă.

Analizând influența pe care o au variabilele independente PIB, Rata de ocupare, Productivitatea muncii și Cheltuielile de cercetare-dezvoltare asupra Indicatorului de Guvernare (ESA) – Eficiența Sistemului Administrativ, în urma testelor efectuate în SPSS, a rezultat faptul că doar variabila Rata de ocupare influențează pozitiv indicatorul ESA, în timp ce celelalte nu au nicio influență asupra acestuia.

În privința variabilelor independente, Servicii publice digitale, Specialiști IT, Utilizarea internetului în relațiile cu instituțiile publice și Dezvoltarea abilităților capitalului uman, în urma testărilor efectuate a rezultat faptul că doar în cazul variabilei Specialiști IT ipoteza s-a confirmat, respectiv, aceasta influențează indicatorul privind eficiența sistemului administrativ ESA, în timp ce restul ipotezelor demonstrează că nu există o relație pozitivă între variabile.

CAPITOLUL V Un cadru de interacțiune între dezvoltare regională, competitivitate regională și dezvoltarea sistemului administrativ

Prin prisma globalizării economiei mondiale, conceptul de competitivitate regională este intens analizat atât de clasa politică cât și de factorii de decizie, accentuând însă discrepanțele regionale între diferite regiuni de dezvoltare, care nu au nicio politică sau cadru conceptual de reglementare a acestora.

S-a observat, în ultima vreme o preocupare intensă față de evoluția competitivității regionale în contextul în care, atât țările cât și orașele sau regiunile de dezvoltare, depun eforturi uriașe pentru a putea supraviețui pe noua piață globală, concurențială și în continuă dezvoltare. Astfel, discrepanțele regionale sunt adesea percepute ca fiind o măsură de intervenție prin politicile de integrare, de dezvoltare și de coeziune.

V.1. Competitivitatea Guvernamentală în măsurarea eficienței administrației publice

Cu ajutorul indicatorilor se poate măsura eficiența administrației publice, chiar dacă se cunoaște faptul că, în funcție de statul în cauză sunt înregistrate diferențe ale gradului de eficiență,

eficacitate și economicitate ale modului de gestionare a cheltuielilor publice. O posibilă justificare ar fi că nu și-au valorificat rezultatele și nu au diminuat utilizarea resurselor.

Indicatori considerați relevanți pentru măsurarea eficienței administrației publice, sunt prezentați în tabelul următor:

Tabel nr. 5.7. Indicatori de evaluare a eficienței administrației publice

1.	Rezultatele reformelor
2.	Capacitatea executivă
3.	Specializarea capitalului uman
4.	Calitatea serviciilor publice
5.	Furnizarea de servicii on-line
6.	Date deschise
7.	Fluctuațiile fiscale și repercusiunile asupra sistemului administrativ
8.	Provocările din partea societății civile asupra sistemului administrativ

Sursa: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/file_import/european-semester_thematic_factsheet_quality-public-administration_ro.pdf

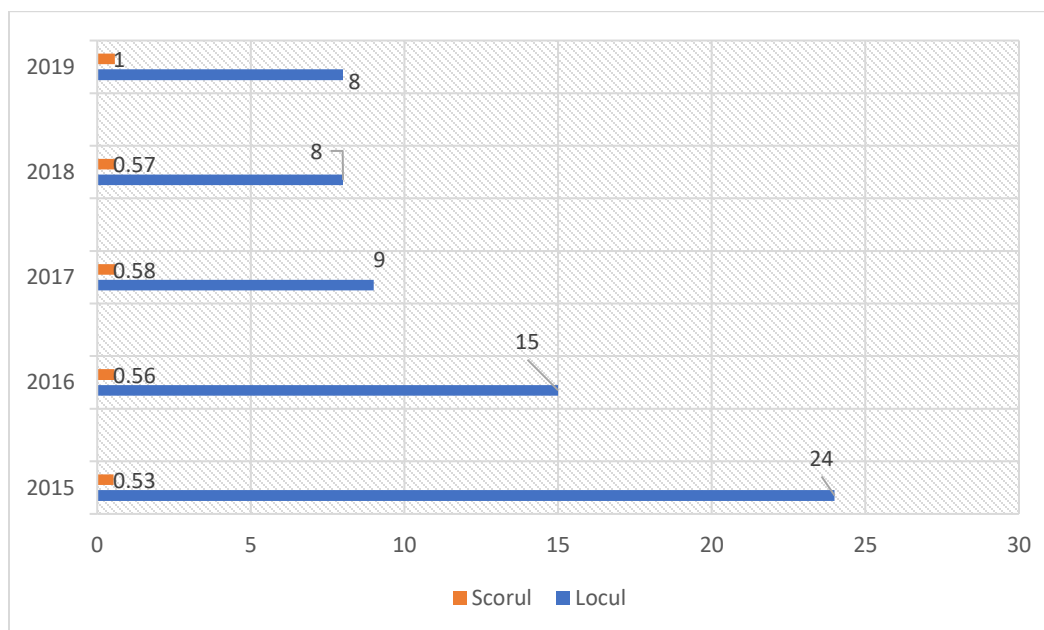
Măsurarea competitivității guvernamentale poate fi realizată prin diverse abordări, ca de exemplu, unele care să reflecte calitățile unei economii de piață libere sau unele care să abordeze punctual indicatorii economici și indicatorii de piață.

Necesitatea măsurării competitivității guvernamentale, abordată în acest ultimul capitol a apărut în contextul în care indicatorii economici de competitivitate sunt specifici țărilor dezvoltate, cu atât mai mult cu cât pentru aceste țări și strategiile de dezvoltare sunt diferite de cele ale țărilor în curs de dezvoltare.

Astfel, indicatorii sunt axați pe domenii care au legătură directă cu activitatea guvernamentală și sunt nouă indicatori, respectiv economie, educație, sănătate, agricultură, tic, mediul înconjurător, guvernare, siguranță și infrastructură, pentru țările care nu fac parte din OCDE.

Indicatorul Competitivității Guvernamentale în cazul României a avut următoarea evoluție:

Figura nr. 5.5. Evoluția Indicelui de Competitivitate Guvernamentală

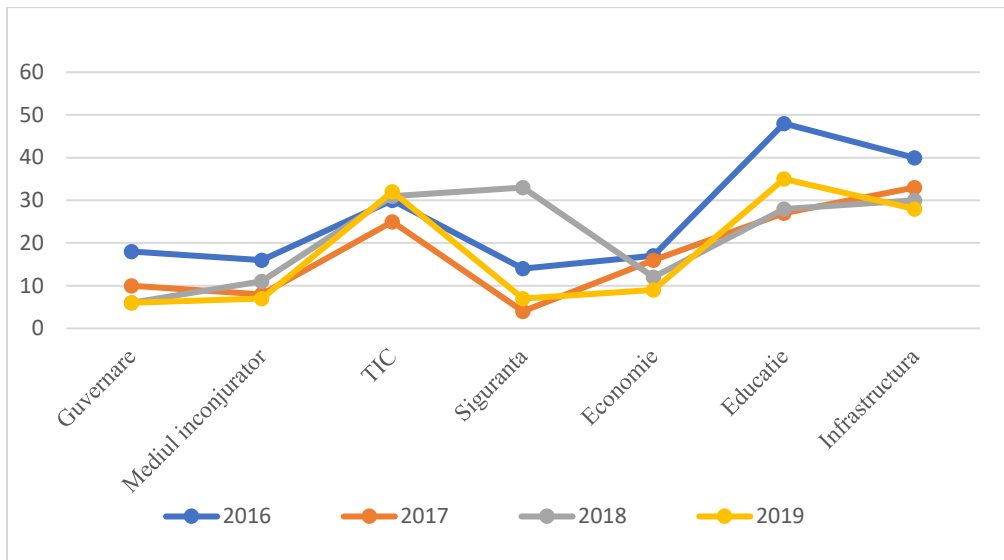
Sursa: prelucrare proprie a datelor

România, ca țară care nu face parte din OCDE, a avut un regres în perioada 2015-2019 în ceea ce privește clasamentul Indicelui Competitivității Guvernamentale pentru țările non OCDE, menținând însă un nivel relativ constant în ceea ce privește scorul înregistrat.

Guvernarea pentru țările care nu fac parte din OCDE este fundamentată pe trei sub-categorii, respectiv statul de drept, societatea civilă și libertatea de exprimare, astfel, competitivitatea guvernului se bazează pe un sistem politic stabil și pe o societate civilă democratică, iar nerespectarea acestor două condiții, chiar și pentru cei mai buni politicieni poate duce la un eșec garantat.

Evoluția grafică a sub-indicatorilor folosiți pentru măsurarea competitivității guvernamentale, este prezentată mai jos:

Figura nr. 5.6.

Sursa: prelucrare proprie a datelor

Graficul, ne prezintă evoluția progresivă a sub-indicatorilor competitivității guvernamentale care atinge maximul în anul 2016, în segmentul de activitate educație și infrastructură, apoi în anul 2018, sub-indicatorul siguranță, înregistrează un progres semnificativ urmat fiind de educație și TIC în anul 2019 și apoi din nou, TIC în anul 2017.

V.2. Model de creștere a eficienței administrației publice

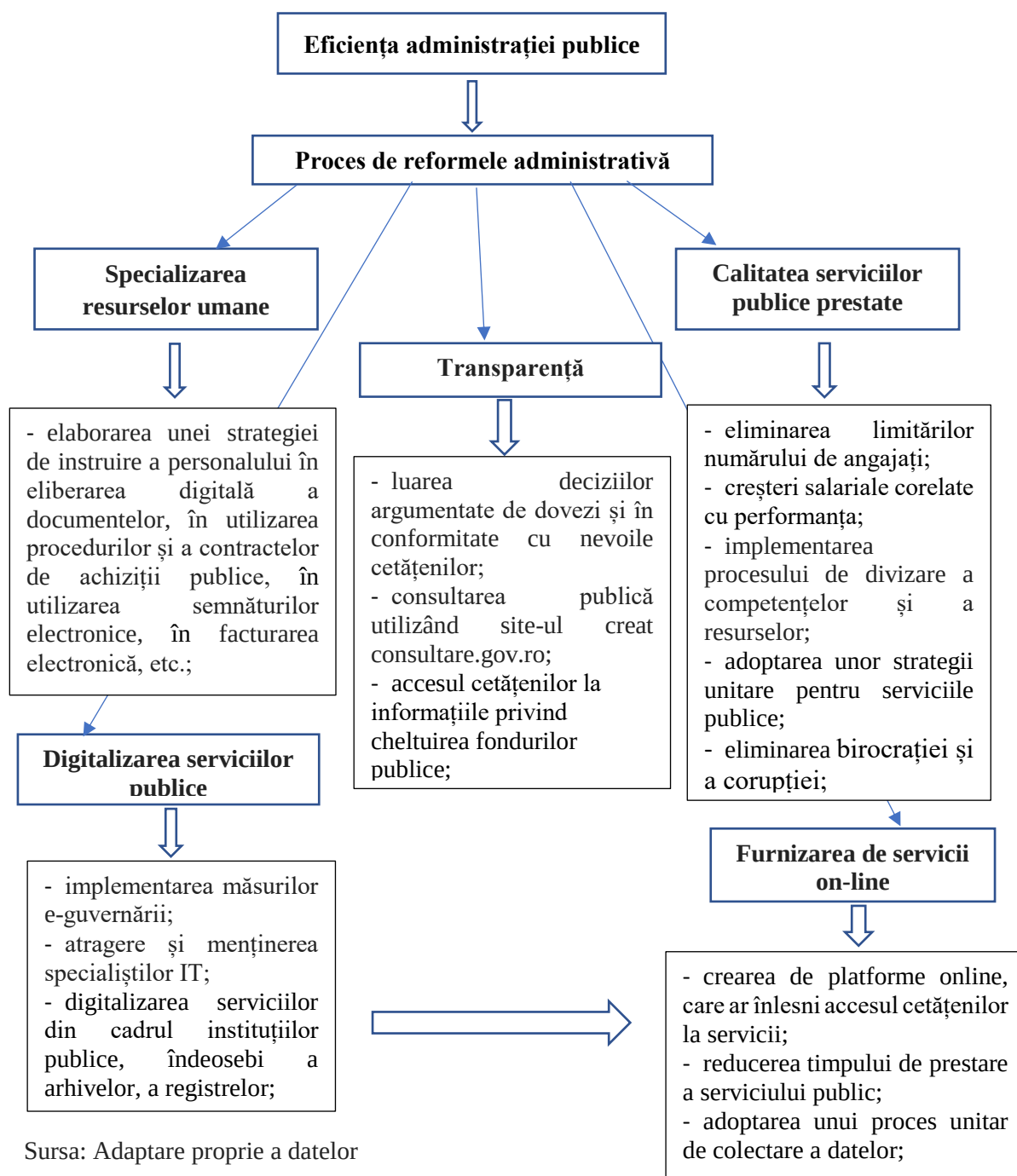
Termenul „guvernare” reprezintă un segment specific de activitate guvernamentală care înglobează cetățenii în procesul de elaborare a procedurilor de calitate și de conduită a salariaților, în schimb, conceptul de competitivitate guvernamentală pune accentul pe eforturile guvernării formale, în detrimentul capacităților sale. Pentru măsurarea activității guvernamentale, sloganul general folosit „totul este egal”, pune mari probleme de analiză din cauza faptului că fiecare stat are o istorie și un sistem poli, social și administrativ diferit.

Astfel, propunem un model de creștere a eficienței administrației în general, bazat într-o primă etapă pe strategii de reformă administrativă, specifice nevoilor și cerințelor fiecărei instituții publice în parte.

Aceste strategii trebuie să susțină creșterea competitivității guvernamentale, implicit eficiența administrației publice prin specializarea resurselor umane, prin îmbunătățirea serviciilor publice prestate și câștigarea încrederii cetățenilor în instituțiile statului, prin eliminarea barierelor

birocratice și politizate, prin investiții în dotarea cu echipamente tehnologice avansate, prin digitalizarea serviciilor publice și crearea unor platforme online pentru furnizarea serviciilor publice. Considerăm, că prin acest model de creștere a eficienței administrației publice, s-ar putea monitoriza și impactul asupra competitivității regionale.

Figura nr. 5.12.

Sursa: Adaptare proprie a datelor

VI. Concluzii generale

Dezvoltarea regională reprezintă o diversitate conceptuală generată de o serie de factori socioeconomi, precum forța de muncă, capitalul, investițiile, infrastructura, progresul tehnologic, inovația sau sistemul administrativ. Pentru a defini dezvoltarea regională trebuie să înțelegem într-o primă etapă conceptul de divizare teritorială și disponibilul de resurse care o condiționează.

Literatura de specialitate a analizat dezvoltarea regională din două puncte de vedere, referitoare la nivelul de trai ridicat și cum putem elimina discrepanțele regionale, respectiv abordarea economică a utilizării eficiente a resurselor și identificarea instrumentelor care pot diminua diferențele de dezvoltare între regiuni astfel încât să se creeze un echilibru între eficiență și echitate regională.

În anii care au trecut de la înființarea regiunilor în curs de dezvoltare, s-a observat că acestea au fost definite pe baza mai multor criterii, ca de exemplu, omogenitatea economică, socială și culturală, coerența funcțională aparținând anumitor provincii istorice.

Însă, chiar și așa, au existat discrepanțe între cele opt regiuni de dezvoltare, mai ales din punct de vedere economic și social cât și din punctul de vedere al posibilităților reale de accesare a fondurilor europene.

Discuțiile și propunerile cu privire la regionalizare trebuie să fie bazate pe analize și studii regionale, în scopul pregătirii administrației pentru un astfel de proces complex, altfel, riscăm să creăm noi instituții regionale, fără o înțelegere clară a responsabilităților și a sarcinilor aferente.

În procesul de implementare a programelor de dezvoltare regională, ar trebui luate în considerare și aspectele care țin de reducerea disparităților și dezvoltarea armonioasă a regiunilor, și care necesită în principal noi programe, resurse umane și financiare suplimentare și oameni instruiți, având în vedere faptul că reducerea decalajelor trebuie fie corelată cu creșterea economică la nivel național, respectiv cu creșterea competitivității regionale.

Misiunea principală a viitoarelor instituții regionale fiind aceea de a oferi autorităților publice, atât centrale cât și locale, instrumentele necesare pentru proiectarea și punerea în aplicare a strategiilor de dezvoltare regională echilibrată. Pe termen lung, prioritate are îndeplinirea obiectivului privind modernizarea societății românești în ansamblul ei, crearea unor legături între politicile sectoriale guvernamentale, precum și încurajarea inițiativelor regionale și locale.

Dezvoltarea regională, este deci privită ca un ansamblu de acțiuni de transformare și de îmbunătățire al structurilor teritoriale, al căror obiectiv principal îl reprezintă crearea unui mediu economic și social capabil să alinieze zonele economice subdezvoltate. De-a lungul timpului, România și-a manifestat preocuparea pentru modernizarea administrației publice prin orientarea atenției către cetățeni, prin reducerea timpului pentru prestarea serviciilor, prin implementarea standardelor de cost și de calitate în domeniile esențiale de activitate, precum educație sau asistență socială.

Pentru a crea cadrul prielnic unei administrații publice eficiente, transparente, competitive și debirocratizate este necesar să accesăm într-un procent cât mai mare fondurile europene puse la dispoziție de Comisia Europeană pe acest segment.

Analizând modele de dezvoltare regională constatăm că acestea reprezintă de fapt o parte componentă esențială în mecanismul instrumental care rezolvă inegalitățile privind creșterea economică la nivelul regiunilor de dezvoltare.

Schachter, H. L. (1989) afirmă că, eficiența poate constitui un canal de comunicare în relația dintre cetățeni și administrația publică, deoarece ar justifica obiectivul legat de performanța bunurilor și serviciilor publice și ar fi un stâlp de rezistență consolidat de o bună guvernare în fața provocărilor politice.

Lee, D. S. a definit eficiența în contextul dezvoltării regionale ca „o chemare la o societate productivă care să protejeze nevoile lucrătorilor și familiilor acestora, adăugând astfel moralitatea și justiția socială la obiectivele tayloriste ale unei economii eficiente”¹⁶.

Politica de dezvoltare regională reprezintă o prioritate pentru România, atât din punctul de vedere al obiectivelor urmărite cât și al resurselor umane și financiare implicate, prin prisma elementelor esențiale ale acestui proces, respectiv politica regională și Programele Operaționale, care reprezintă de fapt pilonii dezvoltării echilibrate a tuturor regiunilor, prin valorificarea potențialului de dezvoltare regională și locală, prin concentrarea asupra polilor urbani de creștere și îmbunătățirea condițiilor privind infrastructura și mediul de afaceri.

Strategia de dezvoltare regională a Uniunii Europene este implementată și în România prin programe operaționale sectoriale în domeniile de transport, mediu, competitivitate economică, dezvoltarea capacității administrative și dezvoltarea resurselor umane.

¹⁶ Lee, D.S. (2008), *Regression discontinuity inference with specification error*, Journal of Econometrics, Volume 142, pp. 655–674.

Reformă administrativă a administrației publice, deși este încă în curs de dezvoltare a stimulat, în ultima perioadă interesul privind relația administrației publice cu diferite aspecte ale competitivității, fie ea regională sau guvernamentală. De asemenea, reforma administrației publice este condiționată de compatibilitatea instrumentelor folosite și de măsurile de modernizare a administrației publice, implementate în mod unitar pentru a spori eficiența furnizării serviciilor.

Am observat, faptul că, multe instituții publice au început să dezvolte indicatori economici sau administrativi ca de exemplu, indicatorii de guvernanță ai Băncii Mondiale (WGI) și indicatorii de calitate a guvernului (QoG), care evidențiază rolul pe care guvernul îl are în procesul de dezvoltare și în creșterea competitivității la nivel național.

Mărimea administrației publice, este evaluată în funcție de costurile de personal și în raport cu subvențiile statului, în furnizarea anumitor servicii publice și de mărimea administrației publice. Tradițiile juridice sunt ingredientele esențiale pentru o bună funcționare a sistemului administrativ. Țările de drept civil sunt caracterizate de formalism judiciar și de respectarea cu strictețe a regulilor, în timp ce în țările de drept comun procedurile administrative sunt mai rigide.

Alocarea pe verticală și pe orizontală a competențelor, reprezintă cadrul care facilitează funcționarea sistemului administrativ pe mai multe niveluri, fiind o guvernare costisitoare și complexă, îndeosebi pentru mediul de afaceri. Tehnologiile informaționale și de comunicare moderne (TIC), au contribuit fundamental la eliminarea multor îndatoriri administrative, birocratice, generând în principal, diminuarea considerabilă a timpilor de furnizare a serviciilor și a costurilor.

Resursele umane, prin modificările propuse reprezintă un plus adus creșterii eficacității personalului administrativ care poate face față unui sistem administrativ modern, în care orientarea spre resursele umane poate fi din perspectiva resurselor necesare susținerii cheltuielilor de personal care trebuie diminuate și din perspectiva angajaților care se reflectă în politici strategice elaborate pentru dezvoltare, comunicare, specializare și motivație.

Orientarea spre performanță, presupune evaluarea și folosirea informațiilor care reflectă calitatea serviciilor furnizate și are drept obiectiv analiza capacităților de gestionare a sectorului public și luarea deciziilor în cunoștință de cauză. Orientarea spre servicii. descrie buna colaborare dintre administrația publică, cetățeni, prin debirocratizarea serviciilor administrative și nu în ultimul rând creșterea calității serviciilor furnizate.

Reorganizarea instituțională, presupune implementarea unor mecanisme de piață care să faciliteze adoptarea celor mai bune politici cu scopul de a integra sectorul privat în prestarea îndatoririlor administrative.

Atât indicatorii economici cat și cei de guvernanță au făcut progrese în ceea ce privește fidelitatea transferului către îmbunătățirea înțelegerii științifice, către noua abordare a competitivității, către modul în care guvernul susține concret competitivitatea, sau către deficiențele întâlnite care reprezintă de fapt noi oportunități de îmbunătățire a studiilor de competitivitate și focusarea pe înțelegerea rolului guvernului.

Deși, în susținerea creșterii competitivității regionale au fost dezvoltati indicatori a căror importanță este recunoscută datorită faptului că au adus importante contribuții, totuși s-a menținut caracterul teoretic și metodologic care a constituit baza fundamentală a măsurilor politice care acționează în funcție de nevoile specifice de dezvoltare.

Este imperios necesar să se demareze procesul de consolidare a administrației în privința distribuirii resurselor umane, în implementarea unei metode eficiente de control, în asigurarea procesului de informatizare specific, și nu în ultimul rând în fundamentarea politicilor economice și sociale necesare evidențierii creșterii economice și reducerii sărăciei populației prin fluidizarea repartizării venitului național, proces care în prezent este caracterizat prin ilegalități și indisciplină.

Având în vedere toate aceste considerente am propus un model de creștere a eficienței administrației publice, fundamentat în principiu pe strategii al căror obiectiv principal constă în demararea procesului de reformă administrativă, ținând cont de nevoile și cerințele fiecărei instituții publice în parte.

Aceste strategii vor promova acțiunile care favorizează competitivitatea guvernamentală, implicit eficiența administrației publice prin implementarea unor măsuri care să vizeze specializarea resurselor umane, îmbunătățirea serviciilor publice prestate, câștigarea încrederii cetățenilor în instituțiile publice a statului, eliminarea barierelor birocratice, simplificarea și actualizarea procedurilor de lucru, eliminarea influenței politicului în managementul activității administrației publice, aprobarea investițiilor privind dotarea cu echipamente tehnologice avansate, digitalizarea serviciilor publice și crearea unor platforme online pentru fluidizarea circuitului serviciilor publice.

De asemenea, prin implementarea acestui model de eficientizare a administrației publice, considerăm că s-ar putea monitoriza și impactul asupra competitivității regionale.

Porter, M. E. a fost primul autor care a propus și a susținut un model al competitivității în care singura resursă este productivitatea, respectiv, eficiența cu care inputurile sunt transformate în bunuri și servicii.

Competitivitatea regională trebuie măsurată prin instrumentele și metodele specifice fiecărei regiuni de dezvoltare, ținând cont și de faptul, că nu există un model unitar de evaluare care poate fi utilizat ca și metodologie comună și nici metode de evaluare superioare sau inferioare.

Competitivitatea influențează eficientizarea administrației publice atât din punct de vedere financiar cât și din punctul de vedere al timpului alocat și aici ne referim la costurile angajate cu întârzierile cu care se prestează serviciile în administrația publică, respectiv taxele cu diferite servicii publice sau costuri cu personalul care își alocă timpul din cauza birocrăției în îndeplinirea sarcinilor.

Așadar, pentru a avea o imagine de ansamblu în ceea ce privește nivelul Indicatorului de Competitivitate Regională (ICR) în România, în cadrul celui de-al treilea capitol al lucrării am considerat oportun să identific pentru fiecare regiune de dezvoltare, nivelul ICR-ului.

Pornind de la premisa că competitivitatea regională este un element esențial al procesului decizional, deoarece factorii de decizie sunt considerați criterii de analiză necesare pentru a identifica cea mai bună metodă de calcul în scopul îmbunătățirii nivelului de competitivitate regională, am utilizat indicatorii macroeconomici tradiționali, deoarece reflectă cel mai fidel nivelul dezvoltării și perspectivele viitorului, chiar dacă uneori sunt aplicați și indicatori suplimentari, calculați de diferite organizații internaționale.

În acest demers de calcul al Indicatorului de Competitivitate Regională (ICR), am grupat sub-indicatorii în trei mari categorii, respectiv:

- ✓ sub-indicatori economici care cuprind PIB/locuitor, rata de creștere a PIB, productivitatea muncii, exporturile nete, formarea brută de capital, venitul net pe cap de locuitor, calculați astfel $IE = (20 \cdot E1 + 30 \cdot E2 + 10 \cdot E3 + 20 \cdot E4 + 20 \cdot E5) / 100$;

- ✓ sub-indicatori sociali care cuprind dispersia ratelor regionale de ocupare, ocuparea forței de muncă (total), ocuparea forței de muncă – femei și indicele speranței medii de viață, calculați astfel $IS = (30 \cdot S1 + 40 \cdot S2 + 10 \cdot S3 + 20 \cdot S4) / 100$;

- ✓ sub-indicatori tehnologici care cuprind cheltuielile de cercetare dezvoltare ca % din PIB, populația ocupată în sectoare cu înaltă tehnologie și educația terțiară cu specializare avansată în cercetare, calculați astfel $IT = (40 \cdot T1 + 30 \cdot T2 + 30 \cdot T3) / 100$.

Ulterior, acești sub-indicatori i-am folosit pentru a calcula ICR-ul după formula propusă de Grupul de Economie Aplicată (GEA), respectiv $ICR = (40*IE + 30*IS + 30*IT)/100$, pentru perioada 2012-2018.

Rezultatele au demonstrat faptul că, doar la șase dintre cele opt regiuni de dezvoltare, ICR-ul are un nivel mic, de până în 38% în perioada 2012-2018 și doar pentru două regiuni de dezvoltare, valoarea ICR-ului este de 50%, înregistrat de Regiunea București –Ilfov în anii 2016 și 2017, precum și de Regiunea Sud-Muntenia în anul 2017, ceea ce reflectă un nivel moderat al ICR-ului la nivelul regiunilor de dezvoltare în România.

Creșterea competitivității regionale a României, trebuie încurajată prin instrumentele politicii regionale referitoare domenii precum progresul tehnologic, inovație sau productivitatea muncii.

Pe parcursul lucrării s-a demonstrat faptul că a vorbi despre competitivitatea regională în România, presupune o analiză detaliată a disparităților în condițiile în care există foarte puține studii care acordă credibilitate procesului de analiză a impactului generat de volumul fondurilor europene asupra competitivității regionale întrucât aceasta ar presupune pe de o parte o analiză a absorbției fondurilor structurale sau a disparităților regionale pe de altă parte, acordând o importanță redusă aspectului privind corelarea acestora.

Astfel, considerăm că obiectivele urmărite în acest studiu de cercetare, contribuie la identificarea principiilor privind politica de dezvoltare regională în România, analiza și identificarea impactului generat de implementarea fondurilor europene, precum și măsura în care atât dezvoltarea regională cât și competitivitatea, generează eficientizarea administrației publice în România.

Având în vedere ipotezele de lucru formulate, respectiv dacă sub-indicatorii propuși pot influența indicatorul competitivitatea regională și dacă sub-indicatori identificați pot influența indicatorul privind competitivitatea guvernamentală și analizând rezultatele obținute în urma testelor efectuate în programul statistic SPSS, s-a concluzionat dacă fiecare ipoteză în parte, se confirmă sau se infirmă.

În tabelul de mai jos vom prezenta rezultatele testelor efectuate pentru Indicatorul Competitivitate Regională (ICR):

Tabel nr. 1

Ipoteze formulate	Rezultate teste efectuate
Există o relație pozitivă între ICR și PIB ?	Relație pozitivă
Există o relație pozitivă între ICR și Productivitatea muncii ?	Relație pozitivă
Există o relație pozitivă între ICR și Cheltuielile de Cercetare-Dezvoltare ?	Relație pozitivă

Sursa: rezultate obținute prin prelucrarea datelor în SPSS

Așadar, din sub-indicatori propuși pentru testarea ipotezelor vizavi de Indicatorul de Competitivitate Regională (ICR), respectiv PIB, Productivitatea muncii, Rata de ocupare și Cheltuieli de cercetare-dezvoltare, rezultă că doar în cazul sub-indicatorilor PIB-ul, Productivitatea muncii și Cheltuielile de cercetare-dezvoltare ipotezele formulate demonstrează că există o relație pozitivă.

În ceea ce privește sub-indicatorii utilizați pentru testarea ipotezelor formulate referitor la Indicatorul de Competitivitate Guvernamentală (ESA), respectiv, Serviciile publice digitale, Dezvoltarea abilităților capitalului uman, Specialiștii IT, Utilizarea internetului în relațiile cu instituțiile publice, PIB-ul, Rata de ocupare, Productivitatea muncii și Cheltuielile de cercetare-dezvoltare, vom prezenta în tabelul următor doar rezultatele testelor efectuate care demonstrează că ipotezele se confirmă, astfel:

Tabelul nr. 2

Ipoteze formulate	Rezultate teste efectuate
Specialiștii IT influențează indicatorul de guvernare (ESA)?	Relație pozitivă
Variabila Rata de ocupare influențează indicatorul de guvernare (ESA)?	Relație pozitivă

Sursa: rezultate obținute prin prelucrarea datelor în SPSS

Analizând rezultatele ipotezelor formulate în cadrul lucrării se demonstrează faptul că un efort semnificativ în creșterea gradului de absorbție a fondurilor europene, ar genera un impact pozitiv asupra Indicatorului Competitivității Regionale (ICR) pe de o parte, precum și asupra Indicatorului de Competitivitate Guvernamentală (ESA), pe de altă parte.

Este cunoscut faptul că PIB-ul pe locuitor este cel mai eficient indicator utilizat în Uniunea Europeană, fiind indicatorul care exprimă nivelul de trai, de bunăstare al cetățenilor, dar și indicatorul în funcție de care Comisia Europeană acordă alocațiile financiare statelor membre.

Prin urmare, considerăm că acest studiu de cercetare răspunde afirmativ la întrebările formulate la începutul lucrării, respectiv: „Contribuie dezvoltarea regională la eficientizarea sistemului administrativ?”, răspunsul fiind dat în cadrul capitolului doi al lucrării, prin realizarea unei situații privind complementaritatea, instrument de analiză a eficienței administrației publice, între programele europene care au ca principal obiectiv creșterea eficienței administrației publice, precum și la întrebarea „Contribuie dezvoltarea regională prin intermediul competitivității regionale și guvernamentale la consolidarea administrației publice?”, răspunsul fiind dat de rezultatele testării ipotezelor formulate în programul statistic SPSS, respectiv, sub-indicatorii PIB-ul pe locuitor, Productivitatea muncii și Cheltuielile de cercetare-dezvoltare au o relație pozitivă cu Indicatorul de Competitivitate Regională (ICR), în timp ce sub-indicatorii Specialiștii IT și Rata de ocupare influențează pozitiv Indicatorul de Competitivitate Guvernamentală (ESA).

VII. BIBLIOGRAFIE – Articole , link-uri

1. European Commission, European Regional Competitiveness Index
https://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/maps/regional_competitiveness/,
accesat în octombrie 2020.
2. Hirschman, A. O. (1958), *The Strategy of Economic Development*, New Haven: Yale University Press.
3. Gunnar, M. (1957), *Economic theory and underdeveloped regions*, London, Duckworth.
4. Dinu, M. (2006), *Ieșirea din alternativă*, Economie teoretică și aplicată, Academia de Studii Economice, București, p. 97.
5. Tizziano, A. (2011), *Protection of fundamental rights: the main contribution of the European Court of Justice on the constitutional evolution of the EU*, Romanian Journal of European Law, nr.6. pp. 28-41.
6. Pettinger, T. (2017), *Productive vs allocative efficiency*, Economics Help,
<http://www.economicshelp.org/blog/2412/economics/productive-vs-allocative-efficiency>,
accesat în mai 2019.
7. Pettinger, T. (2017), *Technical Efficiency Definition*, Economics Help,
<http://www.economicshelp.org/blog/glossary/technical-efficiency/>, accesat în iunie 2018.
8. Matei, L., (ed), (2005), *European Administration Contemporary Concepts and Approaches*, The Economica Publishing House, Bucharest, Romania.
9. Profiroiu, M., Profiroiu, A. (2007), *Cadrul de analiză a performanțelor sectorului public*, Economie teoretică și aplicată, pp. 44-47.
10. Strategia de Comunicare pentru Instrumentele Structurale 2014-2020, http://poca.ro/wp-content/uploads/2016/04/Strategia_comunicare_IS_2014-2020.pdf, accesat în septembrie 2020.
11. Pelinescu, E., Iordan, M., Chilian, M. și Simionescu, M., (2016), *Competitivitatea-Competitivitatea regională în România*, Editura Universitară.
12. Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, (2012), http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2bf140bf-a3f8-4ab2-b506fd71826e6da6.0001.02/DOC_2&format=PDF
13. Duran, M., Giorno, C. (1987), *Indicators of international Competitiveness: Conceptual aspects and Evaluation*, OECD Economic Studies N-9, pp. 149-150.

VIII. ANEXE

Anexa nr. 2. Fișierul cu implementarea proiectelor pe Axe prioritate și pe ani

Anexa nr. 3.

Testul Kolmogorov-Smirnov

		ESA (Guvernare)	PIB	Rata_oc upare	Producti vitatea_ muncii	Cheltui eli_dez voltare	Servicii_ publice_ digitale	Dezvolta rea abilitățilo r capitalul ui uman	Special iști_IT	Utilizare a internetul ui in relațiile cu instituțiil e publice
N		4	4	4	4	4	4	4	4	4
Parametri normali ^{a,b}	Medie	10.0000	64.7500	68.9750	67.6500	.6200	39.3500	17.9500	1.9000	13.5000
	Abaterea	5.65685	3.77492	1.97885	4.03856	.25351	4.71063	1.24499	.21602	3.69685
Cele mai extreme diferențe	Absolută	.260	.171	.215	.149	.432	.184	.391	.250	.251
	Pozitivă	.260	.146	.165	.149	.432	.184	.247	.177	.172
	Negativă	-.240	-.171	-.215	-.140	-.290	-.145	-.391	-.250	-.251
Kolmogorov- Smirnov Z		.520	.343	.430	.299	.864	.367	.782	.500	.501
Asymp. Sig. (2- tailed)		.949	1.000	.993	1.000	.444	.999	.573	.964	.963

a. Distribuția testului este normală

b. Calculat din date

Anexa nr. 4.

Ipoteza nr. 5. Serviciile publice digitale prezic indicatorul de guvernare?

Variabile introduse/eliminate ^a			
Mode l	Variabile introduse	Variabile eliminate	Metoda
1	Servicii_publice_digitale ^b		Introdus

a. Variabila dependentă: Guvernare

b. S-au introdus toate variabilele solicitate

Rezumatul modelului ^b				
Model	R	R Square	R Square ajustat	Std. Eroare de estimare
1	.886 ^a	.784	.677	3.21724

a. Predictorii: (Constant), Servicii_publice_digitale

b. Variabila dependentă: Guvernare

ANOVA ^a						
Model		Suma pătratelor	Df	Medie pătrată	F	Sig.
1	Regression	75.299	1	75.299	7.275	.114 ^b
	Residual	20.701	2	10.351		
	Total	96.000	3			

a. Variabila dependentă: Guvernare

b. Predictorii: (Constant), Servicii_publice_digitale

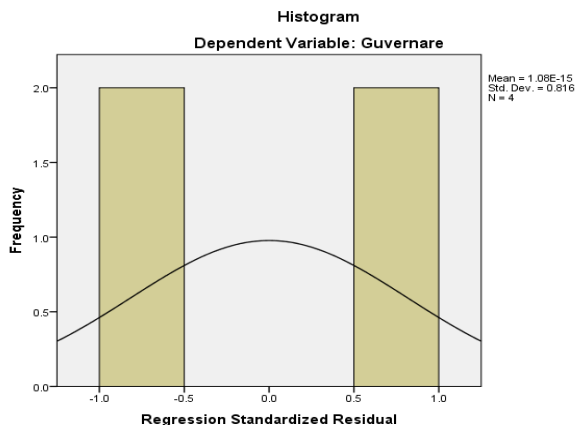
Coeficienți ^a						
Model		Coeficienți nestandardizați		Coeficienți standardizați	t	Sig.
		B	Std. Eroare	Beta		
1	(Constant)	51.850	15.599		3.324	.080
	Servicii_publice_digitale	-1.064	.394	-.886	-2.697	.114

a. Variabila dependentă: Guvernare

Statistici reziduale ^a					
	Minimum	Maximum	Medie	Std. Deviere	N
Valoare estimată	3.9910	15.4772	10.0000	5.00995	4
Std. Valoare estimată	-1.199	1.093	.000	1.000	4
Eroare standard a valorii anticipate	1.750	2.748	2.232	.511	4
Valoare estimată ajustată	-1.4279	13.5507	7.9964	6.55113	4
Rezidual	-2.39297	2.52276	.00000	2.62686	4
Std. Rezidual	-.744	.784	.000	.816	4
Stud. Rezidual	-.906	1.322	.206	1.221	4
Ștergere reziduală	-3.55065	7.42794	2.00365	6.12207	4
Stud. Ștergere reziduală	-.834	2.639	.684	1.716	4
Mahal. Distanță	.138	1.439	.750	.663	4

Distanța lui Cook	.132	1.944	.972	.942	4
Valoarea pârghiei centrată	.046	.480	.250	.221	4

a. Variabila dependentă: Guvernare

Anexa nr. 5.

Ipoteza nr. 6. Dezvoltarea abilităților capitalului uman influențează indicatorul de guvernare?

Variabile introduse/eliminate ^a			
Model	Variabile introduse	Variabile eliminate	Metoda
1	Dezvoltarea abilităților capitalului uman		Introduse

a. Variabila dependentă: Guvernare

b. S-au introdus toate variabilele solicitate

Rezumatul modelului ^b				
Model	R	R Square	R Square ajustat	Std. Eroare de estimare
1	.947 ^a	.896	.844	2.23366

a. Predictor: (Constant), Dezvoltarea abilitatilor capitalului uman

b. Variabila dependentă: Guvernare

ANOVA ^a						
Model		Suma pătratelor	Df	Medie pătrată	F	Sig.
1	Regression	86.022	1	86.022	17.241	.053 ^b
	Residual	9.978	2	4.989		

	Total	96.000	3			
--	-------	--------	---	--	--	--

a. Variabila dependentă: Guvernare

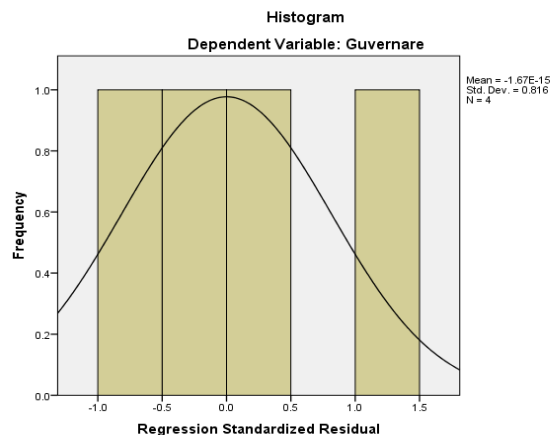
b. Predictori: (Constant), Dezvoltarea abilitatilor capitalului uman

Coeficienți ^a						
Model		Coeficienți nestandardizați		Coeficienți standardizați	T	Sig.
		B	Std. Eroare	Beta		
1	(Constant)	87.204	18.627		4.682	.043
	Dezvoltarea abilitatilor capitalului uman	-4.301	1.036	-.947	-4.152	.053

a. Variabila dependentă: Guvernare

Statistici reziduale ^a					
	Minimum	Maximum	Medie	Std. Deviere	N
T	6.3441	17.9570	10.0000	5.35480	4
Std. Valoare estimată	-.683	1.486	.000	1.000	4
Eroare standard a valorii anticipate	1.210	2.218	1.526	.470	4
Valoare estimată ajustată	6.5463	14.9231	9.2426	3.94702	4
Rezidual	-2.06452	2.36559	.00000	1.82378	4
Std. Rezidual	-.924	1.059	.000	.816	4
Stud. Rezidual	-1.100	1.280	.036	.985	4
Ștergere reziduală	-2.92237	3.45369	.75739	3.05374	4
Stud. Ștergere reziduală	-1.237	2.125	.216	1.402	4
Mahal. Distanță	.131	2.208	.750	.983	4
Distanța lui Cook	.014	.936	.394	.391	4
Valoarea pârgheiei centrată	.044	.736	.250	.328	4

a. Variabila dependentă: Guvernare

Anexa nr. 6.

Ipoteza nr. 7. Specialiștii IT influențează indicatorul de guvernare ESA

Variabile introduse/eliminate ^a			
Model	Variabile introduse	Variabile eliminate	Metoda
1	Specialisti_IT ^b		Introduse

a. Variabila dependentă: Guvernare

b. S-au introdus toate variabilele solicitate

Rezumatul modelului ^b				
Model	R	R Square	R Square ajustat	Std. Eroare de estimare
1	.982 ^a	.964	.946	1.30931

a. Predictors: (Constant), Specialisti_IT

b. Dependent Variable: Guvernare

ANOVA ^a						
Model		Suma pătratelor	df	Medie pătrată	F	Sig.
1	Regresie	92.571	1	92.571	54.000	.018 ^b
	Rezidual	3.429	2	1.714		
	Total	96.000	3			

a. Variabila dependentă: Guvernare

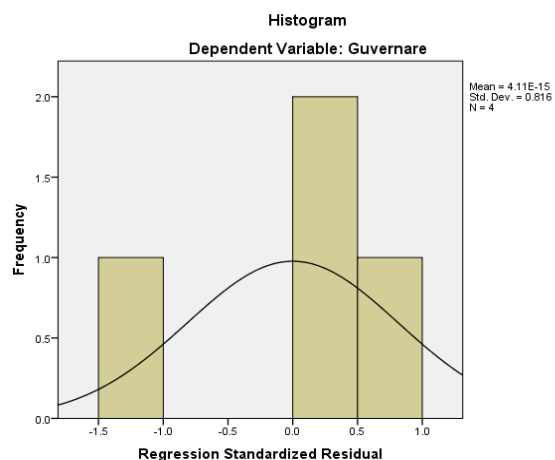
b. Predictori: (Constant), Specialisti_IT

Coeficienți ^a						
Model		Coeficienți nestandardizați		Coeficienți standardizați	T	Sig.
		B	Std. Eroare	Beta		
1	(Constant)	58.857	6.681		8.810	.013
	Specialisti_IT	-25.714	3.499	-.982	-7.348	.018

a. Variabila dependentă: Guvernare

Statistici reziduale ^a					
	Minimum	Maximum	Medie	Std. Deviere	N
Std. Valoare estimată	4.8571	17.7143	10.0000	5.55492	4
Eroare standard a valorii anticipate	-.926	1.389	.000	1.000	4
Valoare estimată ajustată	.655	1.237	.898	.260	4
Rezidual	3.5385	15.3333	9.2443	4.88199	4
Std. Rezidual	-1.42857	1.14286	.00000	1.06904	4
Stud. Rezidual	-1.091	.873	.000	.816	4
Ștergere reziduală	-1.325	1.281	.156	1.117	4
Stud. Ștergere reziduală	-2.10526	2.66667	.75574	2.25964	4
Mahal. Distanță	-2.673	2.138	.000	2.000	4
Distanța lui Cook	.000	1.929	.750	.866	4
Valoarea pârgheii centrată	.000	1.852	.804	.799	4
Std. Valoare estimată	.000	.643	.250	.289	4

a. Variabila dependentă: Guvernare

Anexa nr. 7.

Ipoteza nr. 8. Utilizarea internetului în relațiile cu instituțiile publice influențează indicatorul de guvernare (ESA)?

Variabile introduse/eliminate ^a			
Model	Variabile introduse	Variabile eliminate	Metoda
1	Utilizarea internetului in relatiile cu institutiile publice ^b		Introduse

a. Variabila dependentă: Guvernare

b. S-au introdus toate variabilele solicitate

Rezumatul modelului ^b				
Model	R	R Square	R Square ajustat	Std. Eroare de estimare
1	.829 ^a	.687	.530	3.87613

a. Predictori: (Constant), Utilizarea internetului în relațiile cu instituțiile publice

b. Variabila dependentă: Guvernare

ANOVA ^a						
Model		Suma pătratelor	Df	Medie pătrată	F	Sig.
1	Regresie	65.951	1	65.951	4.390	.171 ^b
	Rezidual	30.049	2	15.024		
	Total	96.000	3			

a. Variabila dependentă: Guvernare

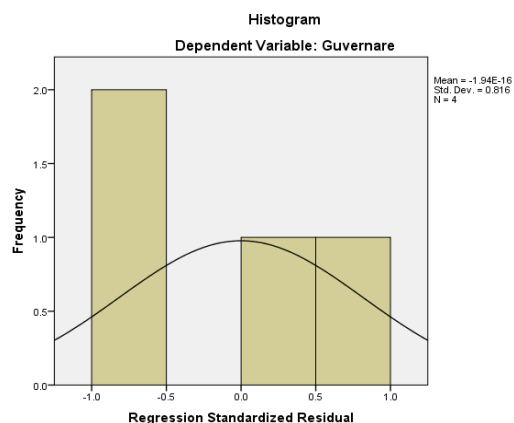
b. Predictori: (Constant), Utilizarea internetului in relațiile cu instituțiile publice

Coeficienți ^a						
Model		Coeficienți nestandardizați		Coeficienți standardizați	t	Sig.
		B	Std. Eroare }	Beta		
1	(Constant)	-7.122	8.399		-.848	.486
	Utilizarea internetului în relațiile cu instituțiile publice	1.268	.605	.829	2.095	.171

a. Variabila dependentă: Guvernare

Statistici reziduale ^a					
	Minimum	Maximum	Medie	Std. Deviere	N
Std. Valoare estimată	4.2927	14.4390	10.0000	4.68868	4
Eroare standard a valorii anticipate	-1.217	.947	.000	1.000	4
Valoare estimată ajustată	2.140	3.343	2.703	.521	4
Rezidual	-.6667	15.3061	8.4413	6.66311	4
Std. Rezidual	-3.17073	3.56098	.00000	3.16485	4
Stud. Rezidual	-.818	.919	.000	.816	4
Ștergere reziduală	-1.058	1.368	.133	1.169	4
Stud. Ștergere reziduală	-5.30612	7.89189	1.55872	6.69000	4
Mahal. Distanță	-1.128	3.800	.734	2.194	4
Distanța lui Cook	.165	1.482	.750	.573	4
Valoarea pârgheiei centrată	.092	1.137	.677	.524	4
Std. Valoare estimată	.055	.494	.250	.191	4

a. Variabila dependentă: Guvernare

Anexa nr. 8.

Ipoteza nr. 9. Variabila PIB influențează indicatorul de guvernare (ESA)?

Variabile introduse/eliminate ^a			
Model	Variabile introduse	Variabile eliminate	Metodă
1	PIB ^b		Introduse

a. Variabila dependentă: Guvernare

b. S-au introdus toate variabilele solicitate

Rezumatul modelului ^b				
Model	R	R Square	R Square Ajustat	Std. Eroare de estimare
1	.937 ^a	.877	.816	2.42791

a. Predictorii: (Constant), PIB

b. Variabila dependentă: Guvernare

ANOVA ^a						
Model		Suma pătratelor	df	Medie pătrată	F	Sig.
1	Regresie	84.211	1	84.211	14.286	.063 ^b
	Rezidual	11.789	2	5.895		
	Total	96.000	3			

a. Variabila dependentă: Guvernare

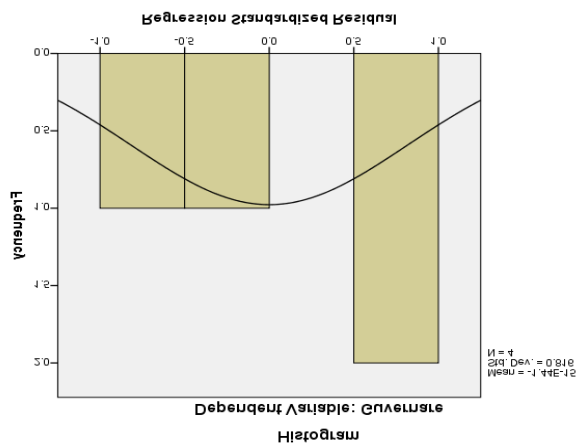
b. Predictorii: (Constant), PIB

Coeficienți ^a						
Model		Coeficienți nestandardizați		Coeficienți standardizați	T	Sig.
		B	Std. Eroare	Beta		
1	(Constant)	100.877	24.074		4.190	.053
	PIB	-1.404	.371	-.937	-3.780	.063

a. Variabila dependentă: Guvernare

Statistici reziduale ^a					
	Minimum	Maximum	Medie	Std. Deviere	N
Std. Valoare estimată	4.0351	16.6667	10.0000	5.29813	4
Eroare standard a valorii anticipate	-1.126	1.258	.000	1.000	4
Valoare estimată ajustată	1.245	2.141	1.669	.463	4
Rezidual	.0000	12.0000	8.1440	5.56743	4
Std. Rezidual	-2.24561	1.96491	.00000	1.98238	4
Stud. Rezidual	-.925	.809	.000	.816	4
Ștergere reziduală	-1.095	1.414	.245	1.234	4
Stud. Ștergere reziduală	-3.14754	6.00000	1.85597	4.83630	4
Mahal. Distanță	-1.224	1.453	-.051	1.369	3
Distanța lui Cook	.039	1.583	.750	.791	4
Valoarea pârgheiei centrată	.046	2.375	1.179	1.206	4
Std. Valoare estimată	.013	.528	.250	.264	4

a. Variabile dependentă: Guvernare

Anexa nr. 9.

Ipoteza nr. 10. Variabila Rata de ocupare influențează indicatorul de guvernare (ESA)?

Variabile introduse/eliminate ^a			
Model	Variabile introduse	Variabile eliminate	Metoda
1	Rata_ocupare ^b		introdusă

a. Variabila dependentă: Guvernare

b. S-au introdus toate variabilele solicitate

Rezumatul modelului ^b				
Model	R	R Square	R Square Ajustat	Std. Eroare de estimare
1	.977 ^a	.954	.931	1.48655

a. Predictor: (Constant), Rata_ocupare

b. Variabila dependentă: Guvernare

ANOVA ^a						
Model		Suma pătratelor	df	Medie pătrată	F	Sig.
1	Regresie	91.580	1	91.580	41.442	.023 ^b
	Rezidual	4.420	2	2.210		
	Total	96.000	3			

a. Variabila dependentă: Guvernare

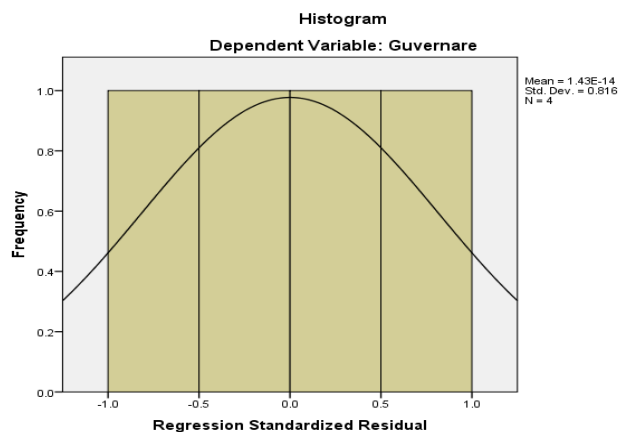
b. Predictor: (Constant), Rata_ocupare

Coeficienți ^a						
Model		Coeficienți nestandardizați		Coeficienți standardizați	t	Sig.
		B	Std. Eroare	Beta		
1	(Constant)	202.584	29.925		6.770	.021
	Rata_ocupare	-2.792	.434	-.977	-6.438	.023

a. Variabila dependentă: Guvernare

Statistici reziduale ^a					
	Minimum	Maximum	Medie	Std. Deviere	N
Std. Valoare estimată	4.6252	17.4688	10.0000	5.52510	4
Eroare standard a valorii anticipate	-.973	1.352	.000	1.000	4
Valoare estimată ajustată	.747	1.378	1.022	.285	4
Rezidual	2.8364	14.2296	8.9532	4.79191	4
Std. Rezidual	-1.41732	1.37476	.00000	1.21376	4
Stud. Rezidual	-.953	.925	.000	.816	4
Ștergere reziduală	-1.159	1.403	.204	1.182	4
Stud. Ștergere reziduală	-2.09302	3.77039	1.04679	2.86642	4
Mahal. Distanță	-1.429	7.853	1.764	4.170	4
Distanța lui Cook	.008	1.827	.750	.823	4
Valoarea pârgheiei centrată	.024	2.763	1.097	1.233	4
Std. Valare estimată	.003	.609	.250	.274	4

a. Variabila dependentă: Guvernare

Anexa nr.10.**Ipoteza nr. 11. Variabila Productivitatea muncii influențează indicatorul de guvernare (ESA)?**

Variabile introduse/eliminate ^a			
Model	Variabile introduse	Variabile eliminate	Metodă
1	Productivitatea_muncii ^b		Introduse

a. Variabila dependentă: Guvernare

b. S-au introdus toate variabilele solicitate

Rezumatul modelului ^b				
Model	R	R Square	R Square Ajustat	Std. Eroare de estimare
1	.887 ^a	.787	.680	3.19769

a. Predictor: (Constant), Productivitatea_muncii

b. Variabila dependentă: Guvernare

ANOVA ^a						
Model		Suma pătratelor	df	Medie pătrată	F	Sig.
1	Regression	75.550	1	75.550	7.389	.113 ^b
	Residual	20.450	2	10.225		
	Total	96.000	3			

a. Dependent Variable: Guvernare

b. Predictors: (Constant), Productivitatea_muncii

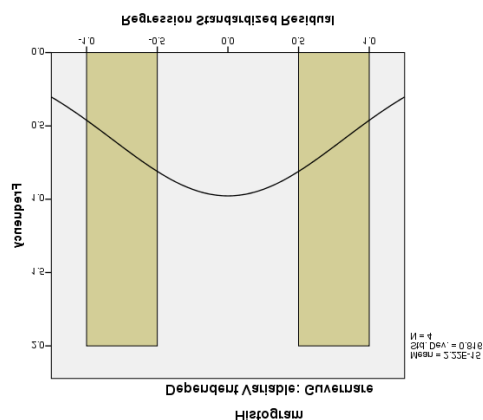
Coeficienți ^a						
Model		Coeficienți nestandardizați		Coeficienți standardizați	t	Sig.
		B	Std. Eroare	Beta		
1	(Constant)	94.061	30.967		3.037	.093
	Productivitatea_muncii	-1.243	.457	-.887	-2.718	.113

a. Variabila dependentă: Guvernare

Statistici reziduale ^a					
	Minimum	Maximum	Medie	Std. Deviere	N
Std. Valoare estimată	3.8492	15.6538	10.0000	5.01829	4

Eroare standard a valorii anticipate	-1.226	1.127	.000	1.000	4
Valoare estimată ajustată	1.683	2.771	2.207	.570	4
Rezidual	-2.6298	12.7479	7.6243	6.96084	4
Std. Rezidual	-2.57102	2.34621	.00000	2.61090	4
Stud. Rezidual	-.804	.734	.000	.816	4
Ștergere reziduală	-.946	1.347	.241	1.244	4
Stud. Ștergere reziduală	-3.55618	8.62977	2.37573	6.41890	4
Mahal. Distanță	-.899	3.134	.951	2.002	4
Distanța lui Cook	.081	1.502	.750	.741	4
Valoarea pârgheii centrată	.110	2.734	1.178	1.270	4
Std. Valoare estimată	.027	.501	.250	.247	4

a. Dependent Variable: Guvernare

Anexa nr. 11.

Ipoteza nr.12. Variabila Cheltuielile de cercetare-dezvoltare prezic indicatorul de guvernare?

Variabile introduse/eliminate ^a			
Model	Variabile introduse	Variabile eliminate	Metode
1	Cheltuieli_dezvoltare ^b		Introduse

a. Variabile dependente: Guvernare

b. S-au introdus toate variabilele solicitate

Rezumatul modelului ^b				
Model	R	R Square	R Square Ajustat	Std. Erori de estimare
1	.502 ^a	.252	-.122	5.99170

a. Predictorii: (Constant), Cheltuieli_dezvoltare

b. Variabile dependente: Guvernare

ANOVA ^a						
Model		Suma pătratelor	df	Medie pătrată	F	Sig.
1	Regresie	24.199	1	24.199	.674	.498 ^b
	Rezidual	71.801	2	35.900		
	Total	96.000	3			

a. Variabile dependente: Guvernare

b. Predictorii: (Constant), Cheltuieli_dezvoltare

Coeficienți ^a						
Model		Coeficienți nestandardizați		Coeficienți standardizați	t	Sig.
		B	Std. Eroare	Beta		
1	(Constant)	16.946	8.975		1.888	.200
	Cheltuieli_dezvoltare	-11.203	13.646	-.502	-.821	.498

a. Variabile dependente: Guvernare

Statistici reziduale ^a					
	Minimum	Maximum	Medie	Std. Deviere	N
Std. Valoare estimată	5.7427	11.5685	10.0000	2.84014	4
Eroare standard a valorii anticipate	-1.499	.552	.000	1.000	4
Valoare estimată ajustată	3.414	5.989	4.093	1.266	4
Rezidual	-242.0000	13.9140	-52.0038	126.68738	4
Std. Rezidual	-5.34440	6.43154	.00000	4.89220	4
Stud. Rezidual	-.892	1.073	.000	.816	4
Ștergere reziduală	-1.085	1.333	.327	1.208	4
Stud. Ștergere reziduală	-7.91398	248.00000	62.00381	124.21904	4
Mahal. Distanță	-1.197	2.824	1.063	2.074	4
Distanța lui Cook	.224	2.247	.750	.999	4
Valoarea pârghiei centrată	.018	855.703	214.122	427.721	4
	.075	.749	.250	.333	4

a. Variabile dependente: Guvernare

